

VIII AASTAKÄIK

HIND 35 SENTI

EESTI METS

METSA- JA JAHIASJANDUSE KUUKIRI

Nr. 9

SEPTEMBER

1928. a.

VASTUTAV TOIMETAJA:
O. DANIEL

VÄLIAANDJA:
E. METSATEENIJATE ÜHING

A.-S. „SILVA“

Tallinnas, Merepuiesteel nr. 17.

Telefon kontoris 9-29, 13-80, kaupluses 18-09.

Metsaosakond 13-20.

Telegrammi-aadress: Tallinn — „Silva“.

Soovitame rikkalikus valikus kuivi hõõveldatud
ja hõõveldamata

kuuse- ja männilaudu,

kuivi tamme-, saare-, jalaka-, kase-, lepa- ja
haavalaudu.

Ümmargusi ja kanditud

palke

kõigis nõuetavates pikkustes ja jämedustes.

Ümmargusi ja saetud

latte

Saeveskis võetakse vastu ja täidetakse rutuliselt igasuguseid
tellimisi. Ostame igasugust metsamaterjali piiramata arvul.

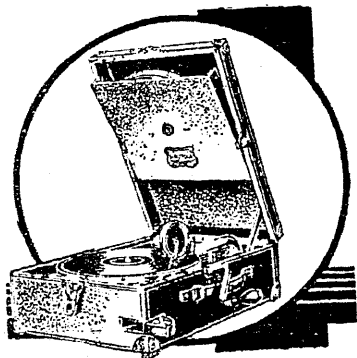
Maailma kuulsamaid - - -

«HIS MASTER'S VOICE»,
«COLUMBIA», «EDISON BELL»,
SAKSA ODEON

ja palju teisi
kohver- ja kast-

GRAMMOFONE

hinnad alates Kr. 30, 34, 48 jne. jne. jne.

GRAMMOFONIPLAATE

SUURES VALIKUS.

Uemad Eesti plaadid
kohale jõudnud!!!

Tehnika viimane saavutus.

Kõige paremad väljaproovitud ja selektiivsed on meie 2-, 3-, 4- ja 5-lam-
bilised, **tehnika viimane saavutus**

NOITRODUUN

RAADIO

VASTUVÖTTEAPARAADID

Tutvunege meie uute kapseldatud
aparaatidega.

Kõige
kuulsamad

VALJUHÄALDAJAD

kr. 15, 20 ja 25 tkkk.

Isehittajatele suures valikus igasugu-
seid raadiolarbeid jne. soodsatel hin-
gimustel.

Raadiokaupade pealt E. Metsatenniste
ühingu liikmetele liikmekaardi eisenäi-
tamisel hinnaalandus.

HARJU TÄN. 34,

kõnekr. 12-10

TALLINN.

KES EI OLE VEEL «EESTI METS'A»
 TELLINUD, SEE TELLIGU
 KOHE. KÕIK NUMBRID
 AASTA ALGUSEST PEALE ON VEEL
 SAADA JA SAADETAKSE AASTA PEALE
 TELLIJATELE KORRAGA ÄRA. **TALITUS.**

Narva maakorralduse komisjoni alaline liige teatab
 põllutöoministeeriumi juhatuskirja riigistatud soomaade väljaandmise kohta
 R. T. nr. 22 — 1922. a. ja nr. 66 — 1923. a. põhjal, et Ida-Virumaa riigi-
 maade korralduse komisjoni kaudu tulevad väljaandmisele arvates 1.
 maist 1929. a. allpoolnimetatud planeeritud

uudismaakohad:

Narva vallas, Lilienbachi asunduses:

1.	„Oja“	nr. 21, 21 a	kogusuurus	— 26,45	ha.
2.	„Lutsu“	„ 78	„	— 29,60	„
3.	„Pardi“	„ 79,79 a	„	— 33,40	„

Skarjatina vallas, Annenskoe asunduses:

4.	„Mäekalda“	nr. 20	kogusuurus	— 20,379	ha.
5.	„Kraavi“	„ 23	„	— 29,047	„
6.	„Männiku“	„ 26	„	— 19,209	„
7.	„Oja“	„ 27	„	— 26,179	„

Isikud, kes maad kultiveerimiseks soovivad saada, peavad vastava sooviavalduse ära
 andma Ida-Virumaa riigimaade korralduse komisjonile Narvas, Vestervalli uul. nr. 28,
 kuni **1. novembrini 1928. a.**, üksikasjaliselt sooviavaldust põhjendades. Sooviavaldu-
 sele tuleb juure lisada tõendused paluja majandusliku seisukorra, perekonna koosseisu
 ja varemalt põllumajanduse alal tegutsemise kohta.

Lähemaid teateid saab sealtsamast.

Narva maakorralduse komisjoni

alaline liige **A. Lohi.**
 Sekretär **G. Tartland.**

EESTI METS

METSA- JA JAHIASJANDUSE KUUKIRI

Toimetuse ja talituse:

Tallinnas, riigimetsade valitsuse juures.

Kõnetraat 12-75.

Address: Kuukiri „EESTI METS“,
Tallinn, postk. 97.

Tellimise hind:

Aastas Kr. 4.—
Poolaastas „ 2.—
Veerandaastas „ 1.—

Üksiknumber 35 snt.

Välismaale 6 krooni aastas.

Kuulutuste hind:

1/1 lehekülge Kr. 20.—
1/2 lehekülge „ 10.—
1/4 lehekülge „ 5.—

Tekstis ja kaanel 50% kallim

Nr. 9

September 1928.

8. aastakäik.

Soome metsamehed õppereisil Eestis.

Foto J. Ohaka.

Õppereislased Roela metsaülemia juures.

Soome metsameeste õppereis Eesti metsadesse 12.—17. juulini 1928. a.

Eesti metsateenijaile sai käesoleval aastal rõõm osaks, vastu võtta kalleid suguvendi — Soome metsamehi, nimelt külastas Soome metsateenijate keskselts, „Metsämiesten Keskusseura“ 12.—17. juulini Eesti metsateenijate ühingu, kes sel puhul korraldas suurima õppereisi Eesti metsadesse.

Ilmastikuolud olid meil võrdlemisi halvad, külma ning vihma külluses, kuid mitte päikesepaistet. 12. juulil aga selgus taevas, ning päike saatis meile külluses meelirõõmustavaid ja südantsoojendavaid kiiri.

Kell oli juba 15, kui aurulaev „Viola“ mastid hakkasid sadama muuli tagant ootajaile silma paistma, varsti tuli nähtavale laeva valge kere — veel mõni silmapilk, ning võisime kätt suruda oodatud külalistel. Sadamas oli suguvendi ametlikult vastu võtmas „E. M. Ü.“ Keskjuhatuses esimees Joh. Ohaka ja metsateadlane mag. P. Reim. Lühikesed vastastikused tervitused — ning tuli asuda varem kindlaksmääratud kava teostamisele, nimelt Tallinnaga tutvustamisele, sest veel samal õhtul viis meid reisikava edasi Virumaa metsadesse.

Ametivendi Soomest oli saabunud arvult 28 isikut — Soome metsameeste keskseltsi esimehe (Metsämiesten Keskuseuran puheenjohtaja) Kalle Petäjä ja sekretär Eino Yliruusi juhtimisel.

Peale kohvipausi kohvik „Marcelle'is“ külastasid õppereislased riigimetsatööstuse uut maja, kus neid vastu võtmas olid maakorralduse ja metsade peavalitsuse peadirektor, põllutöömistri abi hra J. Kitsing ja RMT abijuhataja N. Kruuse.

Põllutöömisteeriumi nimel tervitas külalisi hra J. Kitsing, millele vastas hra E. Yliruusi.

Tallinnas külastati raekoja hoonet, abadussõjamuuseumi, Pika Hermannini torni, kust vaade Tallinnale hämmastavalt üliv, Patkuli treppi, Kadriorgu jne.

Kell 8 õhtul oli E. M. Ü. keskjuhatuses poolt korraldatud Jahimeeste klubis ühine õhtusöök külaliste auks, millest riigimetsade val. esindajana metsamajanduskonna juhataja hra F. Reidolf, metsaülemate ühingu esindajana hra B. Tiismann, metsateenijate ühingu esindajana hra Joh. Ohaka ja mag. P. Reim osa võtsid.

Vastastikke tervitusi öeldes ja vesteldes ei pandud tähelegi, kuis möödus aeg ning tuli rutata, et jõuda Rakvere poole minevale rongile. Saabudes Rakveresse (13. juulil 1928. a. kell 4.58 h.) oli õppereislasi vastu võtmas Rakvere ringk. metsarevident hra A. Telem ja Rakvere metstk. metsaülem hra O. Luiga. Peale hommikueinet Rakvere rahvamajas läks reis autodel Vinni, kus vaadeldi sealset tammikut, sealt edasi Põlula, kus tutvuti männi- ning kuusekultuuridega jne. Peale puhkepausi, ning kasutades hra O. Luiga külalisvastuvõtlikkust kehakinnitamiseks, jätkus reis autodel Roelasse.

Ei saa alla kriipsutamata jätta seda sõbralikkust, mis Roela metsaülem hra K. Ahrens külaliste vastuvõtuks üles näitas, samuti ka kohaliku seltskonna heatahtlikku suhtumist vennasrahvale. Juba mõni kilomeeter siinpool metstkonda olid virgad käed üles seadnud rohelised auväravad, ehitud Soome-Eesti lipukestega, tee äärtel ootavad elanikud võtsid õppereislasi vastu hüüetega „Elagu! Tere-tulemast!“ ning puistasid neid üle rohke lillesajuga.

Roela seltsimaja, kus „E. M. Ü.“ keskjuhatuses poolt külalistele lõuna oli korraldatud, ehtisid rohelised vanikud ning uhkelt lehisid Soome-Eesti lipud sissekäigu juures.

Saabudes võttis meid vastu noorte vaimustav laul, kes suguvendade auks isegi paar Soome laulu olid ära õppinud. Ülivas meeolus möödus lõuna ning pidulikult kõlasid Soome-Eesti laulud. Pikema ettekandega Roela metsadest ja tervitusega külalistele esines hra K.

Ahrens, millele südamlikus kõnes vastas hra K. Petäjä. Kohalikke tegelasi, eriti laulukoori, tänasid hrad E. Yliruusi ja Joh. Ohaka.

Peale rännakuid Roela metskonnas, kus tutvuti sealse seemnekuivatisega, taimeaadadega, kultuuridega, puiestikudega kui ka lageraiestikkudega jne., külastati hra K. Ahrensi kodu, mis külaliste auks samuti rohelisega ning lippudega oli ehitud.

Sõbralik koosviibimine, lahkumistervitused, südamlikud käepigistused — ning rohkete õnnesoovide ja laulu saatel jätkus reis Porkuni poole.

Lühike peatus Porkuni lossis, kus kohaliku kurt-tummade kooli juhatuse poolt suguvendadele kehakinnitust pakuti, ja reis läks edasi Tamsalu, kuhu meid saatma tulid Porkuni metsaülem hra Ziugand oma abikaasaga.

Tamsalust jätkus reis raudteel Tartusse, kuhu jõuti kell 22.26 — asudes öömajale „Grand hotelli“. Tartus ühines õppereislastega professor hra A. Mathiesen ning ühiselt jätkati 14. juulil kell 9 homm. autodel reisi Kambja, kus metsaülem hra A. Milki juhtimisel tutvuti kohaliku metsamajapidamisega.

Kambjast läks reis Põlva, kus lõuna-peatus oli ette nähtud. Ka siin väljendus see soe sugulustunne, mis valitseb Soome-Eesti rahvaste vahel. Kohalikud seltskonnategelased olid kogunenud külalisi vastu võtma ja tervitama — ruumid olid ilustatud Soome-Eesti lipukestega. Reisi jätkamisel saatis meid mahajääjate ühine laul ning elaguhüüded.

Edasi läks reis — Taevaskoda — Moisekatsi — Järvel — Kastre Peravald, ülikooli õppemetskonda, kuhu jõuti 14. juulil kell 21. Saabudes tervitas õppereislasi ning ütles teretulemast professor A. Mathiesen.

15. juulil olid rännakud Tartu ülikooli õppemetskonnas, kus hra professor Mathiesen õppereislastele seletustega esines, andes üksikasjalist ülevaadet meie metsade arenemisekäigust, mida mag. P. Reim Soome keele tõlkis.

Võib tähendada, et õppereislased meie metsadest ja puude kasvust olid

hämmastunud, korduvalt tähendades, et neil Soomes sarnaseid vägevaid puuüksusi ning puiestikke ei leiduvat.

Terve 15. juuli möödus rännakutes, väsimatult andis hra professor seletusi ning vastuseid küsijatele.

Tartu ülikooli õppemetskond suudab pakkuda kõigile metsaasjandusest huvitatuile, kõigile loodussõpradele väga palju õpetlikku, huvitavat ning vaatamisväärset, peaaegu kõik kodumaa puuliigid on siin esitatud, samuti leidub siin rohkesti välismaa puuliike.

Ei suuda seda kõike paberile panna, mis seal nägemisväärset leidis, ega tänada hra professor Mathiesenit, ja õppemetskonna valitsust nende vastutulelikkuse eest. Eriti metsateenijate ühing kui Soome metsameeste ametlik vastuvõtja jääb neile alaliseks tänuvõlgnikuks.

Tundusime ühise perena, isegi keele eraldused ei suutnud selles mingid takistusi esile kutsuda, mõistsime ning saime aru üksteisest, kui oleksime aastaid viibinud koos.

16. juulil kell 8 hommikul algas reis tagasi. Rännak Järveljalt Ahijärvele möödus sõbralikus ning õpetlikus vestluses.

Ahijärvelt jätkati reisi laeval Tartusse, kuhu jõuti kell 15.

Tartus külastasid õppereislased ülikooli; tutvuti linna vaatamisväärsete kohtadega, käidi Raadi mõisas, kus külastati Eesti Rahva Muuseumi jne.

Õhtul oli õppereislaste poolt Vane muise aias lahkumisohtusöök korraldatud, millest Tartu ülikooli esindajana osa võtsid hra professor A. Mathiesen ja dotsent O. Daniel.

Ülivas meeleolus möödus aeg; vastastikused kõned väljendasid neid tundeid ja tihedaid sõprussidemeid, mis olime sõlminud kallite suguvendadega nende kuuepäevalisel õppereisil.

Südamlikkude sõnadega mainis hra E. Yliruusi kõigi õppereislaste tänu neile osaks saanud vastuvõtu eest, avaldades lootust, et neil juba lähemas tulevikus avaneb võimalus Eesti metsamehi Soomes tervitada.

„Elagu Eesti metsamehed! Elagu kõrged külalised, professor A. Mathiesen, dotsent O. Daniel, mag. P. Reim ja Eesti metsat. ühingu keskjuhat. esimees J. Ohaka“, kõlas tema kõne lõppsõna, millele 28 Soome metsamehe suust vägev kolmekordne „eläköön!“ järgnes. Sama südamlikult vastas temale mag. P. Reim, lastes elada Soome metsamehi.

Kui Soome õppereislaste juht hra K. Petäjä sõna võttis ja mainis soomlaste vennastundeist eestlaste vastu ning tähendas, et ka tänane koosviibimine aitab ehitada seda silda, mis peab ühendama Eesti-Soome rahvaid, siis tähendas J. Ohaka tema kõne vahele, et Soome rahvas on olnud ja jääb eestlastele vennasrahvaks, ei ole mingisugust lõhet olemas, mis teeks tarviliseks silla ehitamise kahe rahva vahel, keda seovad lahutamatud sugulussidemed. Meie kodu on teie kodu ja meie tohime loota sedasama. Soome suguvennad on juba külalt näidanud, milliseid tundeid nemad eestlaste vastu tunnevad, seda tõendab meie vabadussõja ajalugu. Eestlased ei ole tunnud mingit vajadust silla ehitamiseks, sest see on juba olemas, on meie hinges, meie veres ja see viib meid üksteisele lähemale kui miski muu.

Kell näitas juba kesköö-tundi, kui professor Mathiesen koosviibijate tähelepanu sellele juhtis, et on saabunud lahkumistund. Täna õppereislasi tähelepanu eest, mis tema seletustele saanud osaks ning avaldas lootust, et see, mida nemad siin näinud, kuulnud ning õppinud tundma, neile jääb meele.

Kell 0,20 hakkas rong Tallinna poole liikuma — viimsed tervitused ja õnnesoovid, vägevalt kõlas soomlaste omapärane „Hei, hei, hei-huuto“ mahajääjaile.

Tallinnas, kuhu jõudsim 17. juulil kell 7,20, oli hommikukohv „Kuld Lõvis“, kust otse sadamasse tuli rutata. Sadamasse oli lahkujaid saatama tulnud riigimetsade valits. esindajana hra F. Reidolf, hra Joh. Ohaka ja P. Reim.

Viimsed käepigistused, viimsed õnnesoovid, ning pikkamisi eemaldus laev sadamasillalt, viies endaga kaasa meie kallid külalised.

Kahju oli lahkuda! Päike, mis kuus päeva meile oma kiiri saatnud, peitus pilve taha, kogunesid pilverünkad, ning jällegi saabus vihmaaeg ühes halli igapäevsusega.

Joh-oh-aka.

Teenistusvanuse tasu ja kõrgendatud perekonna-abiraha.

Kaks pikka aastat on riigiteenijaskond „ootnud ja lootnud“, — kas ja milal paneb valitsus maksuma teenistusvanuse tasu ja kõrgendatud perekonna-abiraha.

Riigiteenijaskonnale anti lootusi, et vastav seadus juba 1. apr. 1927. a. panakse maksuma, — kuid möödus 1. apr. 1927. a. ning riigiteenijad seisid valusa tõe ees, et kõik kavad olid jäänud ainult kavadeks — ei antud seda, mis lubatud. Pikisilmi ootasid riigiteenijad siis 1. apr. 1928. a., sest valitsuse poolt oli

enam-vähem kindlasti lubatud seks ajaks (panna maksuma) teenistusvanuse tasu ja kõrgendatud perekonna-abiraha. Veel märtsikuus tõendas hra rahaminister riigi- ja omaval.teenijate delegatsioonile, et pooldab riigiteenijate mõõdukaid nõudmisi, kuma käesoleval ajal mingisuguseid muid teesid ega võimalusi ei olevat riigiteenijaskonna olukorra parandamiseks.

Kuid saabus ning möödus kauaoodatud 1. apr. 1928. a., aga teenistusvanuse tasu ja kõrgendatud perekonna-

abiraha seadusest ja selle maksmapanemisest ei kihku ega kahku. Kurbusse ja kibedustundega pidi riigiteenijaskond konstateerima, et seekordki lubadused olid jäänud ainult lubadusteks, sest oma kirjaga 2. apr. s. a. nr. 164-M all teatas rahaministeerium riigi- ja omaval. keskliidule sõna-sõnalt järgmist: „Vastuseks Teie märgukirjadele 12. dets. 1927. a. nr. 102 ja 5. märtsist 1928. a. nr. 20 teenistusvanuse tasu ja kõrgendatud perekonna-abiraha maksamiseks riigi 1928./29. a. eelarvesse krediitide sissevõtmise asjas loen oma kohuseks Teile härra rahaministri ülesandel teatada, et 1927./28. a. eelarves seks summad puudusid ja vastavale seaduseelnõule riigi rahaliste ressursside kitsikuse tõttu käiku pole antud. Samuti puudusid vabad summad ka 1928./29. a. eelarve kokkuseadmisel ja ei ole neid praeguselgi momendil ette näha. See tõttu tuleb käesoleva küsimuse lahendamise paratamatult tulevikuni edasi lükata. Peasekretär (allkiri).

(Omakohast igatahes ajalooline dokument, kuigi seal puudub riigiteenijaskonna kohta nii sageli tarvitatav trööstiv motto: — „usu, looda, armasta“.)

Ei suudetud seda alguses võtta tõena — ei osatud ette kujutada, et seisukohad võivad olla nii kiiresti muutuvad — kuna teatavasti rahaminister vaevalt kuu aega varem tõendas hoopis vastupidist.

Tundus kui oleks soovitud valmistada riigiteenijaskonnale laprilli, ning hakkaski riigi- ja omaval.teenijate keskliidu juhatus kahtlema, vast ongi ehk viimaks „aprill“. Näe, ajalehed kirjutasid tollal ka, et Pikk Hermann olevat vajunud viltu ja kukkuvat varsti ümber — aga oma silmaga kaema minnes selgus, et pole viltu ega midagi — niisama aprill!

Töe väljaselgitamiseks saatis riigi- ja omaval.teenijate keskliidu juhatus 21. apr. 1928. a. uue delegatsiooni hra rahaministri juure ja siis selgus, et ikka puha sula tõde — ainult peasekretär olevat tarvitanud oma kirjas liig otsekohest ja karmi tooni. See viga andvat aga parandada, arvanud hra

minister, ja lubanud seks uue veidi pehmemä (s. o. diplomaatilisema) vastuse saata, — ning trööstiks tähendanud sedagi, et ta veel usku ei olevat kaotanud, vaid endiselt usub, et rahaallikaid teenistusvanuse tasu ja kõrgendatud perekonna-abiraha maksmapanemiseks leidma peab ja hea tahtmise juures ikkagi leida võib.

Kaua mõtles riigiteenijaskonna esindus — mis nüüd võtta ette? — viimaks tuli meele vanade roomlaste ütetus: „kõik teed viivad Rooma“ — ja vana Tallinna plaani uurides jõuti selgusele, et siin kõik teed, olgugi väikeste kõverdustega, viivad Toompeale. Vaatasid ja otsustasid moodustada delegatsiooni ja läkitada Toompeale riigiisa juure.

Ühel ilusal päeval seisiski delegatsioon hra riigivanema ees, kes heatahtlikult muigega delegatsiooni ettekannet riigiteenijaskonna nõudmiste üle teenistusvanuse tasu ja kõrgendatud perekonna-abiraha maksmapanemise asjas kuulanud — mõtelnud veidi ning lausunud: „Teie häda ei olekski vast ehk nii suur, kui ise ka selle kõrvaldamiseks ja oma olukorra parandamiseks püüaksite kaasa aidata — vastava kõrvalteenistusega, — näiteks korvide punumisega, pitside heegeldamisega jne. Ka tähendanud hra riigivanem, et tal olevat kavatsus asuda lähemas tulevikus linna ja alevite läheduses asuvate soode ja rabade suurejoonelisele ülesharimisele ja riigiteenijaskonna koloniseerimisele, kus siis soovijatele avaneks võimalus kasvatada endale toidupoolist.

Kuid viimaks siiski — kas tänu mitmekordsetele märgukirjadele ja delegatsioonide saatmisele või kõrgemal pool arusaamisele jõudmisele, et riigiteenijaskonna olukord on raske, mida ei suuda kergendada rabade kultiveerimisega ega korvide punumisega, ning et teenistusvanuse tasu maksmapanemine möödapääsmatult tarviline — on härra rahaministri poolt riigiteenijate teenistusvanuse tasu seaduse eelnõu vabariigi valitsusele kinnitamiseks esitatud. Seadus enesest koosneb kuuest §-ist ja on järgmine:

§ 1. Riigiteenija, kes on olnud vähemalt kolm aastat niisuguses teenistu-

ses, mis tal võetakse arvesse pensioni määramisel, saab teenistusvanuse tasu käesoleva seaduse juure lisatud tabelis ettenähtud määral.

Kui riigiteenija palga suhtes on paigutatud vahepealsesse palgaastmesse, siis saab ta teenistusvanuse tasu järgmisele alamale palgaastmele vastavate normide järele.

Käesoleva seaduse alla ei käi:

a) riigivanem, ministrid ja riigikontrolör, b) riigiteenijad, kelle teenistuskohad on väljaspool vabariigi piire, c) riigiteenijad, kellele maksetakse praktika või teenitud aja või aukraadide järele vastavate eriseaduste või seadluste alusel palgakõrgendust või lisatasu, kui ka d) riigiteenija õigustega isikud, kes on neis riigiettevõtetes ja eriotstarbeliste kapitalide teenistuses, mille kulud ja tulud on eraldatud üldisest riigi kulude ja tulude eelarvest.

§ 2. Riigiteenija võib teenistusvanuse tasu saada ainult ühe teenistuskoha järele ja mitte teise ametikohuste täitmise eest.

Riigiteenijal, kes palga suhtes on paigutatud XXII palgaastmest alamale, võetakse teenistusvanuse suuruse arvutamisel aluseks ta põhipalk ilma mingisuguste kõrvaltasudeta.

§ 3. Teenistusvanuse tasu määramisel võetakse arvesse aeg 1. det. 1918. a. alates neil alustel, mis on ette nähtud pensioni seadustes.

Riigiteenija teenistusvanuse tasu saamise õigus algab sellele kuule järgneva kuu algusest, millal tarvilisel määral teenitud aeg sai täis.

§ 4. Teenistusvanuse tasu makstakse vabariigi valitsuse poolt määratud tähtaegadel iga nelja kuu eest korraga, arvatud eelarveaasta algusest.

§ 5. Käesolev seadus hakkab maksma 1. aprillist 1929. a.

§ 6. Käesoleva seaduse maksmapanemisega kaotab maksuvuse rahalise autasu seadus (R. T. nr. 183/184 — 1925. a.)

Nagu seaduse eelnõu juure kuuluvast seletuskirjast selgub, on riigiteenijate teenistusvanuse tasu ülaltoodud seaduse eelnõu järele arvatud protsendiliselt

vastavast põhipalgast — I palgaastmes 3%, mis suureneb libamisi palgaredelit mööda vastavalt palganormi vähenemisele XXII palgaastmes 5%, kusjuures teenistusvanuse tasu arvamine sünnib 4. teenistusaastast alates ja kõrgendatakse samavõrra iga kolme teenistusaasta tagant kokku viis korda, s. o. teenistusvanuse tasu saab maksimaalses suuruses riigiteenija 16-dal teenistusaastal.

Palk krooni	Palgaaste	4.—6. teenistusaastatel Kr.	7.—9. teenistusaastatel Kr.	10.—12. teenistusaastatel Kr.	13.—15. teenistusaastatel Kr.	Peale 15. teenistusaastatel Kr.
350	I	10,50	21,00	31,50	42,00	52,50
320	II	9,70	19,40	29,10	38,80	48,50
300	III	9,20	18,40	27,60	36,80	46,00
280	IV	8,70	17,40	26,10	34,80	43,50
260	V	8,20	16,40	24,60	32,80	41,00
240	VI	7,70	15,40	23,10	30,80	38,50
220	VII	7,20	14,40	21,60	28,80	36,00
200	VIII	6,70	13,40	20,10	26,80	33,50
185	IX	6,30	12,60	18,20	25,20	31,50
170	X	5,90	11,80	17,70	23,60	29,50
155	XI	5,50	11,00	16,50	22,00	27,50
140	XII	5,10	10,20	15,30	20,40	25,50
130	XIII	4,80	9,60	14,40	19,20	24,00
120	XIV	4,55	9,10	13,65	18,20	22,75
110	XV	4,30	8,60	12,90	17,20	21,50
100	XVI	4,05	8,10	12,15	16,20	20,25
90	XVII	3,80	7,60	11,40	15,20	19,00
80	XVIII	3,55	7,10	10,65	14,20	17,75
75	XIX	3,40	6,80	10,20	13,60	17,00
70	XX	3,25	6,50	9,75	13,00	16,25
65	XXI	3,10	6,20	9,30	12,40	15,50
60	XXII	3,00	6,00	9,00	12,00	15,00
Alamad astmed:		50/o palgast	100/o palgast	150/o palgast	200/o palgast	250/o palgast

Alla XXII astme palgalistel on teenistusvanuse tasu suurus igakord 5% põhipalgast, s. o.: ei võeta arvesse mingisuguseid kõrvaltasusid, nagu korter, küte, valgustus, riide- ja toiduvarustus — nii natuuras kui ka rahas, palgamaad, tasud teiste ametikohuste täitmise eest, ületunnitasud, sõidu- ja päevarahad, tükitöötasu, autasud, preemiad jne.

Protsendilise suuruse vahetegemine ülemate ja alamate palgaastmete vahel on ette nähtud seks, et alamais astmeis, kus teenistuskäik harilikult algab, tasu suurust märksamini tõsta, mis vastasel korral oleks alguses madal. Palganormide tõttu liig väike, kuna ülemais astmeis kuhu haril. jõutakse pikema teenis-

tuse järel, palganorm nii kui nii juba on suurem. Teisest küljest oleks neile alamteenijailegi, kellel ei ole võimalik palgaredelit mööda tõusta, antud võimalus palgakõrgenduse asemel saada protsendiliselteki teenistusvanuse tasuna suuremat palka.

Teenistusvanuse tasu kõrgendamine iga kolme aasta tagant on kooskõlastatud teiste samalaadiliste tasude kõrgendamise tähtaegadega: avalikkude koolide õppejõududele ja kohtunikudedele kõrgendatakse palka iga kolme praktika-aasta tagant, üleajateenijaile maksetakse iga kolme teenistusaasta tagant kolme kuu palk ja iga kümne aasta tagant kuue kuu palk.

Ülaltoodud seaduse alla kuuluvate riigiteenijate teenistusvanuse tasu tõuseb maksimaalse suuruseni 15 teenistusaasta täissaamisega, 15—20%, kuna näiteks avalikkude koolide õppejõududel tõuseb palk maksimaalse suuruseni juba 12 praktika-aasta täissaamisega 40—43% ja kohtunikudel koguni 6 praktika-aasta täissaamisega 16—33%.

Teenistusvanuse tasu määramisel võetakse eestlaegne teenistusaeg 1. detsembrist 1918. a. arvates nagu kohtunikudelgi, ja samadel alustel, mis on ette nähtud pensioniseaduseski, s. o. võetakse arvesse näiteks omavalitsuste teenistus, kaitseväge-teenistusaja korruptus jne.

Teenistusvanuse tasu väljamaksmine on ette nähtud iga nelja kuu tagant, mis lihtsustaks asutuste tööd ja teenijad saaksid ühtlasi korraga suuremad summad, kusjuures väljamaksmine sünniks suuremate väljaminekute hooaegadeks (suurteks pühadeks, sügisel), mis asendaks seega ühekordseid lisapalkugi.

Seaduse maksmapanemine on ette nähtud alates 1. aprillist 1929. a., kusjuures seega on ühenduses kavatsus tühistada rahalise autasu seadus, kuna seaduseelnõu esindaja arvamise järele väljateenituid aja mõttes see küllaldaselt asendab rahalise autasu seaduse. Kui aga peaks olema tarviline riigiteenijaile võimaldada erakordseid autasusid, mis ei ole tingitud teenistuseajast, siis arvab rahaminister, et seks tuleks panna maksuma täiesti uus vastav seadus.

Praeguse koosseisu juures nõuaks käesolev seadus 1929./30. eelarve-aastal rahaministeeriumi kalkulatsioonide järele kulusid ca. kr. 1.800.000, s. o. 180.000.000 senti, kuid võib aga tõusta maksimaalse suuruseni praeguse koosseisu juures kuni kr. 3.000.000, s. o. 300.000.000 senti aastas.

Jälgides aga ülaltoodud riigiteenijate teenistusvanuse tasu seaduse eelnõu tekitab tahtmatult küsimus, mida annab see siis õieti meile, metsateenijaile? Ja nagu ikka ja alati leiame vastuse — „neile, kelle olukord kõige raskem — oluliselt mitte midagi.“

Asjata oli J. P. kartus „Eesti Metsas“ nr. 4 — 1928. a., et ei juleta metsavahile pakkuda 100-sendilist teenistusvanuse tasu, meil juletakse seda, juletakse palju rohkemgi, sest kes arvestab teomeestega. . .

Tõesti kibeda pilkena tundub see teenistusvanuse tasu seadus, millega tahetakse parandada meie rasket majanduslikku olukorda. Teame, et metsavahi rahaline palk on keskm. 2000 senti kuus, kuid on neidki, kelle raske ja vastutusrikas töö ainult 600 sendi alla arvatud. Mis saab siis see metsavaht oma 600-sendilise kuupalga juures? $600 \times 5\% = 30$ senti kuus 3-a. teenistuse eest; 60 senti 6-a.; 90 senti 9-a.; 120 senti 12-a. ja 150 senti 15-aastase teenistuse eest kuus.

Arvestades aga keskmiste palganormidega saaksime 15-a. teenistuse eest palgalisa 500 senti kuus. Kas ei tundu see pilkena? Kui räägitakse palganormidest, siis öeldakse: „neil on palgamaa, riigikorter, palgapuud jne., ning see on rahalise palga määramisel võetud arvesse — ja õigus — sest seni, kuni ei ole rahuldatud metsateenijate nõudmine, et kõik metsateenijad tulevad viia kindlale rahalisele palgale, tulevad igasugused neile natuuras antavad rahalise palga lisandused võtta palga arvesse, ja nii käesoleval juhuselgi. Kahjuks valmivad meil aga kõik seaduseelnõud kantseleikorras, ilma et püütaks asjasse süveneda ja tutvuda tegeliku olukorraga, seda tõendab käesolevgi juhtumine, sest seaduseelnõu esindaja ei ole sellega arvestanud, et n.-n. kõrvaltased natuuras saa-

dava palga näol on selle tegelik palk, kes neid saab, ja et see on nende rahalise palga määramisel võetud arvesse.

Asjata oleks siin pikemalt peatuda. Igale kainelt mõtlejale on selge, et see olukord oleks ebaõige ja lubamatu ülekohus ühe liigi riigiteenijaskonna vastu. Alla XXII astme palgalised, kelle hulka kuuluvad kõik metsavahidki, on samuti riigiteenijad — nimetatagu neid kuidas tahes, kas üle- või alamääralisteks, ja neil on õigus nõuda, et neid sellistena võetakski.

Meie teame aga, et riigiteenija palga alamäär on 6000 senti, ja see tuleb metsavahtidegi kohta lugeda maksvaks ning teenistusvanuse tasu väljaarvamisest võtta aluseks. Kui räägitakse üht (natuuras antav palk on rahalise palga

määramisel võetud arvesse) ja tehakse teist, siis ei ole see õige, ja mis ei ole õige, ei ole seaduspärane, seepärast tohivad metsateenijad nõuda, et see kavatsesetav viga, enne kui pannakse seadusega maksmata, kõrvaldataks.

Kibeduse karikasse on küllalt valatud tilku — peaks aitama... Seaduste muutmise täiendamise seaduste muutmise seadusi on küll — oleks neistki juba kord villand. Andku valitsus kord seadus, mida ei tarvitseks muuta, mis oleks õiglane ja rahuldaks neid, kelle kohta seda käsitatakse.

Käesoleva seaduseelnõu kohta seda ei saa öelda — sest ühele osale riigiteenijaskonnast on see igatahes vastu võtmatu.

Joh — oh — aka.

Läti eeskurfioon.

Käesoleval suvel külastas Tartu linna, L. ülikooli õppemetsafonda ja meie pealinna Läti metsafooli õpilaste eeskurfioon, arvult ligi 30, kooli direktori hr. Hugo Uspits'i ja ühe õpetaja juhatusel. Läti metsafool asub Kuramaal, Giraba's (Zierau) ning on alates 1926. aastast täiesti omapärane metsafooli tüüp, mille taolist mujal ei tunta.

Olguigi, et Giraba metsafool ette valmistab metsavalvameetmeid (virsme õhargse), kelle ametiülesanded on meie metsniku-instituudi ülesannetest väiksemad ning vastavad umbes end. erameetade „ülemmetsavahitide“ ehk Wene „ob'jestšikute“ ülesannetele, nõutakse metsafooli sisseastujailt alates 1926. a. täielikku keefkooli haridust (selles tema omapärasus) ning korraldatakse tarbetorral isegi võistluste matemaatikas ja Läti keeles. Kooli kurfus on 2-aastane. Sarnaste kõrgete nõuete ülesseadmise eelhariduse suhtes on nähtavasti tingitud suurest tungist metsateenistusse ning olgu sel puhul tähendatud, et ka meie olemine joudnud samal põhjusel niifaugele, et kuuldavasti mõõduandvates tingimustes juba mõtteid vahetatatakse Wolktveti metsafooli sisseastumistingimustesse täieliku keefkooli hariduse nõudmise ülesseadmise vajadusest. Kuivõrd otsustarbehõlmane on omais võtta Läti

eesfuju „omapärase metsafoolitüübi“ loomise, see vajab muidugi veel põhjalikku kaalumist. Kõhjumusest peafid huvitatud olema ka meie noored atadeemilised jõud, sest sarnase foolitüübi loomise korral võiks ajajookul L. ü. meesafafonna kõrval esu tõusta „Wolktveti meesafadeemia“, mille lõpetajad võiksid tulevikus osutada küllalt tõsisteks võistlusejateks ülikooli — täie kurfufe läbivõtanud — lõpetajatele.

Läti eeskurfiantide sõnade järele olnud Tartus ja ülikooli õppemetsafonnas mõõdasaadetud päetvad väga huvitatavad ning õpeliitud. Tallinnas näidati küllalistele vaatamistväärtmaid tohti nii palju kui neid ühe viihmase päetvaga näha suudetakse. Käidi riigifogus, imeteti linna Pikalt Hermann'ilt, Iaulupiduplatši j.n.e. Käidi riigi meesafadevalitfufes, kus direktor hr. Nege Gesti meesafade üldkõardi abil tutvustas küllaligi meie meesafade lewinemifega ning meesafamajanduse eriioontega. Riigi meesafadõstufes andis hra Krufe ning Põhja puupapitvabrikus hra dir. Rosenwald põhjalikke selletufi. Lõuna korraldati riigi meesafadõstufes poolt N. N. Kristlikus Uhingus ning õhtul enne arafõitu olid eeskurfandid G. meesafalemate ühingu küllalistena Jahimeeste Seltsis.

B. L.

Üllewaade metsfateenijaskonda puutuvate küsimuste praegusest seisukorrast.

Nord aastas kogunewad üle riigi organiiseeritud metsfateenijate esindajad Tallinna ühiseks nõupidamiseks. Sel nõupidamisel, mida nimetame kongressiks, tuleb iga aasta harutamisele ja kaalutlemisele rida metsfateenijate elulisi huwisiid puutuwaid küsimusi, kuidas jaada neist üle, kuidas jaada abi ja fergendust metsfateenijate raskesse oluforda?

Kahetja korda oleme juba käinud koos, kahetja korda oleme seadnud üles nõudmised, mis kõigiti on olnud õigustatud ja mitte kunagi liialdatud, kuid siiski peame kurbusega tunnistama, et väga wähed neist jeni on leidnud rahuldamiist. Näib nagu ei oleks arwestatud meiega, näib nagu oleks jühkindlalt loobutud meie nõudmiste rahuldamiest... See, mis meile ihe käega antud, jee on ja geli teije käega tagasi wõetud, — ijegi niikaugele on mindud, et oja meie pereest, nimelt metsawahid, on ilma jäetud riigiteenijate õigustest ja ümber nimetatud ülemäärasteks. Näib nagu oleks jee metsawaenulijus, millest meil wiimasel ajal nii palju räägitud, olewat maffew metsaametkonnagi wastu...

Kui waatame eelmiste ja eelolewa kongressi päewakorda — siis näeme, et rida küsimusi neis aastast-aastasse kordub, millest järeldada wõime, et metsfateenijaskond on jäänud oma nõudmiste juure kindlaks — on jäänud seepärast, et need talle elulise tähtsusega ja seega on olnud kõigiti õigustatud.

Kui waatame tagasi eelmise VIII kongressi tööle, siis teame, et jee oli töö-kongress ja et jeeal wõeti wastu rida põhjapaneuwaid ja metsfateenijaskonnale nii tähtsaid otsuseid, teame ka, et meile jeeal anti lubadusi, mis äratafid lootust, et wiimaks ometi asutakse meie nõudmiste rahuldamiisele, kuid ometigi näeme, et terve rida eelmisel kongressil käsitatud küsimustest eelolewa IX kongressi päewakorras uuesti jeejab — järelikult lahendamata... ja wiist iga metsfateenija tahaks teada, mis siis õieti on tehtud VIII kongressil wastu wõetud otsuste elluwõimiseks ja kus wõi kuidas jeejawad asjalolud käesolewal ajal?

Ujades asja juure pean oma kohuseks tähendada, et käesolewal korral ajamärgid siiski ofalijelt on lootust andwad, kuna näib,

et meie nõudmisi jeeford on wõetud kõijelt ja nende asjalijust on tunnistatud, kuid mis paneb imestama, on jee, et meil asjad jeeal alal liiguwad liig aeglaselt ja jeejukohad tunduwad liig muutlikud.

Juba l. a. nowembrikuu esimesel poolel tegi E. M. Ü. jeejjuhatus teatawaks VIII üleriiklikul metsfateenijate kongressil 9. ja 10. okt. 1927. a. wastuwõetud resolutsioonid ja jeeowiauwaldused wabariigi walitjusele, hra põllutööminiistrile, hra peadirektorile ja riigimetjate walitjusele kui ka kõigile riigikogu rühmadele. 19. now. 1927. a. jaatis hra riigimanem wabariigi walitjusele ejitatud kongressi otsuste jäljendi hra põllutööminiistrile jeejukoha wõtmiseks. Hra põllutööminister tunnistas oma kirjaga 15. detj. 1927. a. nr. 2028 kongressi poolt wastuwõetud otsustest mõned väga asjalifuks ja tegi riigimetjate walitjusele ülesandeks kiires korras ette kanda, misjuguine on nende küsimuste tegelik oluford, misjuguiseid jamme ja misjuguises ulatuses on juba astutud ja kui kaugelt efitatud nõudmisi oleks wõimalik täita.

Näiid on põllutööministeeriumi jeejukohad VIII metsfateenijate kongressil wastuwõetud otsuste kohta lõplikult jeejgunud ja 11. aug. j. a. nr. 2028 all wabariigi walitjusele teatawaks tehtud. Need oleksid järgmised:

I. Metsfateenijate elamute korraldamine.

Põllutööministeerium, tunnistades metsfateenijate elamute korraldamise ijheks walusaimaks küsimuseks, leiab, et praegune oluford asetab paljud metsfateenijad raskesse elutingimustesse, mis teatawal määral ei jata awaldamata oma halwawat mõju teenistusiilesannete täitmisele ja peab jeeingiwalt tarwiliseks, et põllutööministeeriumile wõimaldataks eelarwe korras wastaw krediit metsfateenijate elamute otstarbekaks korraldamiseks ja hädatarwiliste uute ehituste püstitamiseks.

Ühtlasi näitab põllutööministeerium oma ettekandes, et jeeis läheks tarwis:

1) Parandust nõudwate hoonete kordajeadmiseks 182.101 fr., kusjuures tööd wi-

daft läbi majanduslikul teel ja metjateenijate kaasabil.

2) Hädatarmiliste nute hoonete ehitamiseks 595.500 fr., kusjuures nute hoonete ehitamise kava oleks jagatud 4 a. peale, nii et iga-aastase kava teostamiseks läheks ümmarguselt 150.000 fr. Wajaduse kohaselt ehitatakse ehitujele wotta elumajad, peale selle laudad ja teised kõrwalhooned.

3) Oma kulul püstitatud hoonete ehituskulude tajumiseks metjateenijatele umbes 22.400 fr., misjuuresjt summaft oleks ette nähtud tajumine 25 üksuse eest.

Wõib konstateerida, et põllutööministeerium siin oluforda dieiti on hinnanud ja kiisimust põhjalikult kaalutlenud ning et selle kava teostumisel metjateenijad wõiwad tunda täit rahuldust.

II. Maksa korteriraha metjateenijatele, kellel puudub riigi korter, kuni 20% wastawa ametniku palgast.

Põllutööministeerium leiab tarmilise, et metjawahidelegi, kel puudub riigi korter, tuleks maksa korteriraha, täendades wastawalt riigiametnikkude koossejude ja palkade sead. § 5 p. c.

Selgituseks olgu juure lisatud, et wäärriigi walitsuse otsusega 2. nov. 1927. a. on lubatud maksa „R. L.“ nr. 27 — 1927. a. awaldatud riigiametnikkude koossejude ja palkade seaduse § 5 p. e all ettenähtud määralistele riigiteenijatele korteriraha kuni 20% wastawa ametniku palgast, mida müiid määrastised metjateenijad peale sellekohase märkekirja esitamist saawadki (kuigi millegipärast ainult 10%), kuna aga metjawahid enam ei kuulu määralistele riigiteenijate hulka, siis on nad korterirahast seni ka jäänud ilma.

Tahaks loota, et wabariigi walitsus wõtab omaks selle seisukoha ja et korteriraha maksmine edaspidi reguleeritakse õiglaselt ja ühtlaselt teiste riigiteenijatega. Kui saamad teised 20% palgast, siis peaksid seda saama metjateenijadki, pealegi kui wabariigi walitsus seda oma otsusega wõimaldab.

III. Metjawahide koosseisuriiigiteenijate hulka wõtmist peab põllutööministeerium kõigiti soowitawaks ja otstarbekohaseks, tunnistades selle riigimajapidamise huwideski tarmiliseks.

Seega tõendab põllutööministeerium, milline juur määrjamm on tehtud metjaametnikkude kiigitamisega. Sulgeme loota, et hra põllutööminister kõik teeb praeguse ebadige oluforra muutmiseks ja oma wast-awaldatud seisukoha edaspidigi kaitseb ja paneb selle maksma.

IV. Metjateenijate rahalise palgastõstmist

pooldab põllutööministeerium tunnistades, et praegu makswad palganormid (miinimum 6 fr. ja maksimum 45 fr. kuus) kaugelsti ei wasta ajanouetele. Rahjuks ei näita aga põllutööministeerium, millal nimelt ja millises ulatuses on kawatjetud tõsta palku ja esineda nute palganormide kawatdegal walitsusele. On wäljendamata jäänud seisukohsti metnikkude palgaolude parandamisele asumise wajaduse kohta. Sgatahes ei rahulda see seisukoht weel metjateenijaid täiel määral, kuna ei wäljenda midagi konkreetset.

V. Metjaametnikkude palgamaade piiride planeerimise korras kindlaksmääramise kohta teatab põllutööministeerium, et ta seda juba järk-järgult on teostanud, sidades neid üldise maakorralduse töökwaga. Siin on rahjuks unustatud metjateenijate nõudmine, et palgamaa peaks metjateenijail olema kajutada rendi eest ühijel alusel teiste riigirentnikkudega; ka ei ole millegagi kindlustatud, et kuni kohapiiride planeerimise korras kindlaksmääramiseni praegusejt kohast äraplaneerimisi enam ette ei tule.

Hiisama ei ole üldse awaldatud seisukoha metjateenijaille nende kohalt lahkumisel tehtud maakorralduse tööde eest tasumaksmise kohta.

VI. Palgapuude ja karjatamise korra

kohta on min. ajunud seisukohale, et see jääb endiseks, ja et üldse ei ole kawatjust selle muutmiseks.

VII. Metsnikkude sõiduraha juurendamist

põllutööministeerium ei poolda, leides et kuna metsnikkudel palgamaa kajutada, neil hobuse pidaminegi on wõimaldatud.

See wäide enesest ei ole küllalbaselks põhjuseks metsnikkude sõidurahade juurendamise kiisimuses eitawale seisukohale asumiseks, ei

taha ju põmin seega ütelda, et palgamaa ole-
masolu tõttu metsnik peaks ametiõituste tar-
wis pidama hobust ja neid ka siis tegema oma
hobusega, kui näit. hobune on põllutöös.

Praegune oluford ei vasta ajanõuetele,
siin peab parandust toodama, ja julgeme loo-
ta, et põmin oma seisukoha võtab uuesti re-
wideerimisele.

VIII. P e r e k o n n a - a b i r a h a ü h t - l u s t a m i n e

linnas teenivate ametnikkude perekonna-abi-
rahaga on põmini arvates kõigiti õigustatud,
kuid et see kuulub üldkõltsimuste hulka, siis ei
saa põmin siin esineda eriettepanekuga.

IX. M e t s j a t e e n i j a t e p e n s i o n i - a j a w ä l j a a r w a m i s e l

ka erametjate teenistuses olema aja arvesse
võtmist peab põllutöministeerium tingimata
tarniliseks ja leiab, et jaks tuleks teha uus
ettepanek, ära tähendades, et pensioniaja
väljaarwamisel võetaks arvesse teenistus-
aeg erametjades praeguse Gesti wabariigi pii-
rides.

Julgeme loota, et walitjus selle seisukoha
võtab omaks ja esineb riigikogule täiendama
ettepanekuga. Teame, et wastaw parandus
võeti vastu pensioniseaduse eelnõusse riigi-
kogu jorstaalkomisjoni poolt kahel lugemisel,
kuid kolmandal liikati tagasi, kuna puudunud
walitjuse seisukoht.

Soodetawasti atwaldab walitjus see fford
oma seisukoha ja tahame uskuda, et see ra-
huldab metsateenijate õigustatud nõudmist.

X. P o s t i w e o k o r r a l d a m i s t
ei leia põllutöministeerium käesolewal ajal
wastawate krediidide puudusel võimalikuks
teistiti korraldada kui see praegu maksew.

Kahjuks ei saa metsateenijad selle seisu-
kohaga olla rahul, sest postiwedu peaks sün-
dima riigi armel, ja kuidagi ei saa pidada
õiglaseks, et metsawaht oleks kohustatud seda
tegema oma palga armel, jageli isegi kuni 30
km kauguselt posti järel käies ja jaks isegi
hobust palgates. Ka ei saa seda pidada teenis-
tushumidega kooskõlastatuks, kuna see takis-
tab juuresti töid ja võimaldab metsaseaduste
riffumisi.

XI. M e t s j a t e e n i j a t e l e p a l g a -
p u u d e ü l e s t ö ö t a m i s t
järgmiseks teenistusaastaks on põllutö-
ministeerium lubanud alates eelmise aasta

1. septembrist, kuna wäljawedu peab sündima
peale 1. jaanuari.

XII. M e t s j a a m e t n i k k u d e l e e f s -
t e r n i n a e f j a m i t e s o o r i t a m i s e
Woltweti metsakooli juures on põllutöminis-
teerium jaatawalt otjastanud, ja praegu on
selle korra kawa kokkujeadmine teosfil.

XIII. M e t s j a t e e n i j a t e t e e n i s t u -
j e h u w i d e s ü m b e r p a i g u t a m i s e
kõltsimuses on põllutöministeerium ajunud
seisukohale, et see igal ajal peaks olema
wõimaldatud, kuna wastasel korral riigi met-
sajamajapidamise ja üldteenistushuwid selle all
wõiwad kannatada.

XIV. M r s t i a b i a n d m i s e k ü s i m u s ,
kui üldise iseloomuga, tuleb lahendamisele
jeadusandlikul teel kõigi teiste riigiteenijate
kohta üldijelt.

XV. O m a w o l i l i s t e m e t s j a r a i u - m i s t e e s t

määratud trahwi summadest metsaametnik-
kudele preemiade maksmise fford on uues kok-
kujeatavas metsaseadustikus ette nähtud ja
wiiafje ellu ühes selle maksmapanemijega.

XVI. M e t s j a t e e n i j a t e w o r m i r i i e -
t e g a w a r u s t a m i s e k a w a k o h t a
on põllutöministeerium kahjuks piirdunud
ainult lafoonilise tähendusega, et wormiriide
kirjeldus wab. wal. poolt 4. mail j. a. vastu
wõetud ja „R. L.“ nr. 48 — 1928. a. on
awaldatud.

Kas wormiriide kandmine funduslik wõi
wabatahtlik, kas wormiriie on kawatsetud
anda ametnikkudele riigi poolt tasuta wõi on
see ette nähtud ametnikkude oma kulul, see
kõik on millegipärast jäänud lahtiseks.

Metsateenijad ei ole kunagi nõudnud ai-
nult seda, et wormiriide kawat ja kirjeldu-
sed vastu võetaks, waid nende nõudmine on
seisnud peaaesjalikult selles, et riigiasutuste
koosseijude ja riigiteenijate palgade seaduse
§ kohaselt wab. walitjuse poolt maksma pan-
dawas riigiametnikkude riidewarustamise
määruses ette nähtaks ka metsaametnikkude
wormiriidega warustamise fford ja norm.

Et just wormiriide wäljaandmise ja kand-
mise korra kohta põmin oma seisukoha ei ole
wäljendanud, tundub eriti imelikuna, seda
rohkem; et teadupärast see seisukoht ometigi
on olemas. Faktist, et wormiriide kawat

finnitatud ja „N. L.“ avaldatud, on igatahes metsateenijatele vähe ja peaks jeda olema põllutööministeeriumilegi, sellest peaks aru saadama, kui sest üldse tahetakse aru saada.

XVII. Siitvideeritavate metstajate kohta

nende fenistele pidajatele kasutamisele andmise kohta on samuti jäänud täiesti avaldamata seisukoht, ometi on see kaugemale ulatuvamaid küsimusi ja metsateenijatele väga elulise tähtsusega.

Kokkuvõttes võime järeldada, et nii mõneski küsimuses on metsateenijate seisukohad ja nõudmised õigeks tunnustatud ja omaks võetud, kuid väga paljud neist on veel jäänud lahkijs.

Metsateenijad! Meil seisab suur töö alles ees! Meie võidelnud seni oma eluliste huvide eest ja jeda võitlust tuleb raugematult jätkata, seni kuni saavutame sihi. Selolev kongress omab kogu metsateenijate perele eriti suure tähtsuse, seepärast ärge jätke ükski ojakond saatmata oma efindajaid kongressile. Varustage kongressijaadikud väljatöötatud seisukohtadega ja resolutsioonidega, see kergendab kongressi tööd!

Metskonnad, kus ei ole veel kutsutud ellu ojakondi, tehke jeda veel enne kongressi ja saate oma jaadikud kongressile!

Organiseeruge, koonduge, sest ainult siis jõuame eesmärgile, ainult siis juudame endid panna maksma. Säagem kindlaks oma nõudmiste juure ja sammugem julgelt sihile...

Joh—oh—aka.

Mügerused.

Eril Riivindi.

2

Kuid miid oli mõõras film murdunud ta piisijse ja see ei tähendanud head. Peep määras raudu purgis alalhoitud ja päiteje käes pleegitud usjuvedelituga. See ifta oli hea loomadele ja inimestele, rauale, puule ja hõbedale. Oli võlurohuks, mis eemaldas mõnegi pahe ja tõve.

Weel kärtatas ta paugu üle öla piisirohu jegus tambitud pihlaka tolmuga, tegi riste tornotfale ja luges jahifõnad rauda, mida ta isa juba tarvitanud ajal, kui Laasteraika laas oli veel ulatuslikum ja laiapiirilsem. See kõif oli rohuks ja ettevaatuseks.

Siis pani ta piisfi koldejuhü, enne kistutades jõed ja tehes neile kolm risti: üks jahimehe õnneks, teine piisfi õnneks ja kolmas jahisaagi õnneks. Sellega oli tehtud palju homje jahikäigu hüiveks. Ta heitis õhtu eel magama, mõttes forrates veel kõift rohete, kunste ja aineid, mida pidi ööjel kaasa võtma pödrapõnni tabamiseks.

Maewalt oli päitejefetas pugunud metstajagarikkude ja mäenõlvakite taha, kui Peep juba astus põlluaari mööda soo poole. Piis oli peidetud jopesiilu alla, waid rauajupp waatas pilgutavalt wälja. Lastus mullfus wiinapudel ja selle all kõif need rohud ja esemed, mida Peep jahifunstiis õppinud juba oma isalt, põliselt Laasteraika metstade ja laante kütist. Miid küll oli ta

ammu furnud, kuid Peep pidas finni ta õpetustest ja wiisidest. Ta märkas mõnigiford nagu oleks isa talle veel lähedal, märkas jeda jahiviisidest ja loomadest, mis otsekui kellegi nägematust käest ta piisitoru ette juhitud.

See Peebu kunstide taskufopp sialdas weidraid asju. Seal oli kokkumõõritud kaks kassi puusaluud, hõbekuule, jänesekäppi, kurenoffi, must warbakiis, mille Peep Wänu laadal juhustlikult lätlase puulaemniku käest õstnud. Peep teadis, lätlased ostasid neid teishuguseidki kunste ja sellep. polnud must warbakiis kaugeltki illeliigne ta võlusalves. Siis veel kolm harjasetarwa pigimusta orika turjalt, natute kufemerd, kaselehti, mis finni piuitud tuulest, enne kui nad maad puudutanud ja fooljaluu kaabet.

See oli otse kui apteef Peebu taskus, ent väga wajaline apteef jahimehele, pödrapõnni tabajale. Need olid rohud, mis eemaldasid moonutused, ja neid wiimaseid kohtas ju jahimees iga piisipauguga, iga jalastega tumedalt kohijena metstaj all.

Peebu meeli rõõmustas see pealmine pudelike, mis mullfus ja sulises astumisel ja kintsu külge kaapas üle kraawide hüppamisel. Tema nimetisfõrm piisfi korgil ja urgitses jeda walla, kuid põial tuli keelawalt mahela ja korfis pudeli jälle finni. Nii wõitlesid

nimetisjõrm ja põial kaa, kuni viimats nimetismees sai ülekaalu. Korf oli pudedelt kangutatud ja Peep riipas rohked juhtäied. Põhe löi wäike kumelus, rinnatontide, käejatfude, jalapahkade juurest läbistas otjekui kõdiwarras. See oli termiseks ja jahionneks.

Ta jõudis alla soo ääre. Siin oli põdrapõnn neil wõdel ristelnud. Peep otjis warjupaika, kust wõiks näha üle lagendiku serwa põldudeni ja metsani. Warsti oli leitudki niijugune koht põõjaste wahel, mis moodustasid otjekui lehelise ja lõhnawa kambrikeje, mille pörandaks jammal ja katuseks — taewas.

Peep peitjes peiditusje ja ootas päikeje loode jahtumist, mil põdrapõnnid armastawad jahesjelges wõs teha ringkäike põldudele ja heinamaadele. Wenis aeg. Taewateed tõmbusid fiingeks, pimedus litjus raste teha wastu mulda ja lammatas metsades puudekojina ja lindude sirtsumise. Kuid Peebu taskus oli jälle kibe wõitlus nimetismehje ja põidla wahel. Nimetismees kaotas ja pudel tõmmati wälja otjekui peitupugeja ning kõrsõlm jagas lonksusid. Siis ei jäänudki sinna enam palju ja jelle wiimase lõpugi riipas Peep pärast sülgamiist ära.

Niüid muutus kõik Peebu ümber. Tõrmpilwed jooksid üle taewa ja maa pööras kumerat turja nagu liigutab mõni tohtu koleti end. Mägematud tuulehood painutasid puud. Ta järsku wifati Peebule warituspaika kimp kuufekäbisid kaela. Nagu lilliline rõngasus löi see ümber kaela, kuid Peep ei kohkunud ses kummituste ringis, waid kädinas käbide otjad kaffi. Ta teadis: see kõik oli mügeruste ja moonutuste kusutöö, kes takistawad jahimeest.

Siis hakkas lähedal olema kase otjas laulma imelik lind. See oli otjekui siil-põrjas, rõhkis, undas, kumust, wiritjes ja süs äkki wurises puuladwast puulatwa, tiiwad keerlesid otjekui wurrid ja wäike teha pildus jädemeid nagu sepawõts. Peep teadis, see oli tohtu olemus, nõialind, kes peletab eemale kõik jahiloomad, põdrapõnnigi. Ta litjus piisjiranda hõbekuuli, enne hammustades sinna ristil peale. Siis meel need harjufestelt ja isalt õpitud jahi wõlurõnad, wäikeje sõrme ristid tabamise õnnistuseks ja pauk kätjatas. Oli see alles pauk! Maa ja taewas kõmisesid wastu, soosompudes hõljus weji ja maa kõikus all nagu häll. Taewa

folgastelt ja metja süwendikkudest kaitus saja-kordfelt wastu, rakkatasid mäekolde ja jõgede piirid.

Kui suits haihtus ja Peep sihjas tagajärgi, nägi ta, kuidas see nõiduse tohtus kasejadwast alla kuffus ja säravad sulled iga ilmakaare poole laiali puistas. Siis kustus röögatades.

Peep kargas peiduurkajt wälja, jookkis alla soorindele, kuhu kuffus see nõiduse tulewärf. Ent seal polnud midagi peale kimbu kaselehtede. Ent Peep teadis: põrjaslind oli kuri mügerus, kes wõis moonduda kaselehtete kimbuks, käbide jagarikuks wõi milleks tahtis. Wõis edasi joosta musta kaskina, wõi warblajena aiateibasse lennata ja tema elu piiras waid pihlatapuuri rist. Siis oli sinna kõmm! Elu otjas, tühi kest, mis polnud wäärt pihktajuka woodriksi.

Wõ edenes pikkamiisi. Tuli Peebul elada üle muidki kummalisi seiklusi seal põdrapõnni peiduurkas. Lendlesid temast üle weerewad jäneped ja tuliorawad, kuid Peep nende jaois ei raisanud kuuligi. Teadis, et ei huffa elu piisjipauk ega kuul, waid nad heidamad seljast waid tühja naha ja weerlewad-keerlewad keradena edasi soode ja rabade kangusmadele, kus mügerused elawad koos samuti kui teisedki jahiloomad.

Siis suits ümbruses kõik. Taewas ja maa muutusid otjekui tühjaks. Ei liigatunud aimuski puuraag, heinakõrs, pilwefagarikudki kõrgel laotusel seisatajid ja hääled metsadest waribusid. Otjekui tühjaks ja elutuks muutus kogu maa. Niüll paugutas Peep tinatuule, hõbedat, proowis oma jahitustid kõik, ent ta piisjirauast ei kostnud aimuski pauku. Kõik kuulid lendasid wälja hääletult, ei robistanud puulehtedes, ei krabistanud tümedes.

Peep teadis: see'p see oli kõik sellepärast, et ta piis oli rippunud seinal, et wõõrad silmad kaetajid raua ja kuulid. Kõik see oli wõõraste filmade wõlu — — —

Sommikul ärkas Peep peiduurkas. Ta ees lamajid tühi wiinapudel ja jahipiis. Umberringi oli põdrapõnn soosemale jälgi jõffunud. Oli wäherdanud wiljapõllulgi, kus juur ase. Aga siis oli ta joosnud kaares Taasteraika metsadest mööda, eemale jõeniidu poole. Ta hiljem ei nätnud Peep enam kunagi pödra jälgi metja ääres ega soos.

Kutseorganisatsioonide alalt ja muud.

Cesti metfateenijate ühing ei või reorganiseeruda.

Cesti metfameeste koonduse küsimus ei ole mingi uudis, kuid et see lugupeetud autori „B. L.“ poolt „Cesti Metjas“ nr. 8 esmafordiselt asjalikku käsitamist leiab, siis ei ole kangeltsi üleaarne jeda küsimust veel kord puuditada ja selgitada.

Metfateenijate ühing on metfateenijate peres üks kõige wanematest, kes katsumiste ja wiltsuste ajajärgust on wälja jõudmas ja kellesse teenijaskond koondub ja heatahtlikult juhtub kui professionaaliühingusse. Ühingu põhikirja § 2 kõneleb, et ühing peale professionaalküsimuste lahendamise paneb toime ka kursusi ja ettelugemisi metfateaduse alal, mis tuleks wast ühingu põhikirjast hoo pis kustutada; sest ühing jeda kunagi, peale wäljaantawa kuutirja, teostada ei juuda, aga mis sellest, kui ühingu põhikirjas on paar sõna rohkem kirjutatud kui see olema peaks? Ega need üleliigjed sõnad siis ühingu tegemust ei takista, ja pealegi on nad wäga karmilised ja heaks materjaliks opoositioonis wõi kritiseerimise olukorras seiswatele ühingu liikmetele, kes siit kinni haarates alati ühingu keshjhatust juhtiwatele tegelastele kinda näkku wõimad wisata, et: waadake, keshjhatatus pole suutnud forraldada kursusi ega ettelugemisi. Wõib olla tuleb ka aeg, kus ühing jeda tõesti suudab ja seepärast oleks tõesti warajane otjida lähemat kaastööd mingisuguse õhusrippuwa ja huulilise „Cesti metja- ja loodusjõprade feltliga“. Ma ei wõi me metfateenijate ühingu põhikirja muutmist kuigi suurel kujul ette wõtta, sest meie ühingu põhikiri, mis annab igale osakonnale juriidilise isiku õigused, on pärit ajast, kus jellisel kujul ühingut wõis organiseerida, kuid uus ühingu regitreeerimise kord näeb ette, et ainult ühingu keshjhatusel on juriidilise isiku õigused, mis majanduslikkudes küsimustes teeb osakonnad täiesti olenewateks keshjhatust. Oletame nii, et metfateenijate ühingu majanduse juhtimisel keshjhatuse poolt wast on ehk ka oma head küljed, kuid mina isiklikult olen armamisel, et siis keshjhatatus andub majanduslikkude küsimuste harutamisele ja meie professionaalküsimused jääwad paratamatult tahaplaanile.

Waadeldes metfaiilemate koondumist omanimelisesse ühingusse, peab jelle jammu lugema paratamata ebaõnnestumiks, sest oma wähematele wendadele selga pöörates ei ole nad ka mitte midagi paremat kätte saanud. See oli muidugi ajawaim, mis sundis metfateenijate ühinguft lahuma neid wähejeid, kes kartsid sõna „teenija d“, kuid mõislikud ja tubli aruajamisega metfaiilemad pole jeda jiski teinud, waid on kogu aeg üldmetfateenijate perega püüdnud koos töötada. Ma ei tea, mispäraft räägitakse asjaolust, et kas tulewikus on metfaiilemate ühingu liikwidderimisel metfaiilematel mõimalik professionaalküsimustes metfateenijatega koos töötada, kui jeda kogu aeg osa metfaiilemaid juba ijei on teinud. Praegusegi metfateenijate ühingu keshjhatuses on kaks metfaiilemat, kes aktiivsel metfateenijate üldhuwide kaitseks töötawad. Nuttu wõiks olla wast jellest, kuidas metfaiilemate erialalisi küsimusi kaitsta ja läbi wiia, kuid kõi see on mõimalik, kui metfaiilemad hakkawad tegutsema metfateenijate ühinguft. Wiimasel ajal on metfateenijate ühingu keshjhatatus metfaiilemaid puuditawaid küsimusi kaittanud tagasihoidlikult, sest see oleks ju olnud metfaiilemate ühinguft ette jõudmine ja oleks sünnitanud teenijate endi wahefordades ainult pahameelt. Siiski peab tähendama, et metfateenijate ühingu keshjhatusel on olnud julgust ka metfaiilemate huwide kaitseks wälja astuda, millest kujuka näite wõib tuua korterirahade suhtes, kus see metfateenijate keshjhatuse algatusel ja hra põllutöömistri heatahtlikul kaasabil laiendati wabariigi walitjuse otsusega just metfaiilemate, nende abide, asjaajajate ja metnikkude peale, kuna metjawahid, jeda praeguseft koosseisude seaduseft on wälja jäetud, pidid puhtjuriidilise konksu päraft korterirahast seeford ilma jääma.

Wõib olla on metfaiilematel jiski niipalju erinewaid küsimusi lahendada, et nad neid metfateenijate seas ei suuda kõi läbi wiia, siis wõib leida ju mooduse, kuidas metfaiilematel oleks lahendam tegutseda ja nimelt nad wõiksid metfateenijate ühingu keshjhatuse juures luua oma sekkiooni, kellele oleks kindlstatud teatud arw kõi metfateenijate ühingu keshjhatuses. Niijama wõiksid nad ka kongressi ajal oma erialalisi küsimusi kitsamas

ringis, j. o. sekkumises, harutada, kuna üldistes küsimustes tuleb paratamatult riigi- ja omavalitsusteenijate sekkumise jaadikute kogu poolt 30. märtil 1926. a. vastuvõetud resolutsioonist kinni pidada, mis järgmiselt kokku seatud:

„Kuna riigi- ja omavalitsusteenijate III üleriikliku kongressi otsuse järgi riigi- ja omavalitsusteenijate üldhuvid, nagu palgamäärad ja nende korraldus, tööaja üldpikkus, õiguslik seisukord, teravishoid ja arstiabi, pension jne. kooskõlastatakse ning kaitsakse riigi- ja omavalitsusteenijate sekkumise poolt, otsustab sekkumise jaadikute kogu selleks, et sekkumisele võimaldada temale kongressi poolt tähendatud otsusega peale pandud kohustusi täita, riigi- ning omavalitsusteenijaskonna üldhuvide kaitsmist juhtida ning selle töö tagajärgede eest vastutada, maksma panna järgmine üldhuvide kaitsmisel ette võetavate aktiivide kord:

1) Kõik sekkumise kuuluvate riigi- ja omavalitsusteenijate ülemaaliste ühingute ja liitude ning nende algorganisatsioonide (kohalike ühingute ja osakondade) ettepanekud ja soovitused esitatakse üldistes huvi küsimustes vastavate kutseorganisatsioonide sekkumiste kaudu ühes sekkumise armastuse ja sekkumistega sekkumisele, kes neile annab tarvilise käigu. Sekkumise kuuluvad organisatsioonid ei esine valitsusajutustes üldistes küsimustes mõõdamines sekkumisele.

2) Riigi- ja omavalitsusteenijaskonna üldhuvide kaitsmise sihis ette võetavad avalikud aktiivid, nagu delegatsioonide saatmine mabariigi sekkumistesse, protestikoosolekute korraldamine, teostatakse sekkumise juhatusel teadmisel ja nõusolekul, või erakorralistel kiiretel juhtumistel kutseorganisatsioonide sekkumisele vastutusele.

3) Sekkumise juhatusel tegevuse vastu võib protesteerida ainult sekkumise jaadikute kogu koosolekul, kusjuures protestid, kui need ei ole ühenduses koosoleku päevakorras olevate küsimustega, tulevad teatavaks teha sekkumisele juhatusel võimalikult aegjasti enne koosolekut.“

Mis puutub kirjandises „Eesti Metsa“, siis ei loobu metsateenijate ühingu sekkumise milgi tingimisel selle väljaandmisest, sest see on metsateenijate ajakiri, mis annab metsamehele praktilisi näpunäiteid ja on ühtlasi ka ainuke sekkumisele hääleandjaks. Kui

ühingu autor arvab, et kirjandise talituse palgad on liig suured, siis võib jün ainult kirjandise juttu teha ja see on metsateenijate ühingu peremehe, IX kongressi ülesanne, et ta „Eesti Metsa“ eelarvet jelles osas muudaks, kuid väide, et sekkumise liikmed armastusest asja vastu teevad selle suure töö, on küll täielik absurdum, sest ka metsateenijate ühingu sekkumise liikmed on põlluministri ametnikud, kes eeskätt oma ametikohuseid pühaks peavad ja täita tahavad ja millal nad siis nii suurt armastust jaavad „Eesti Metsale“ avaldada? Ma ei kahle ka jüugi, et põlluministri loobuks toetusest „Eesti Metsale“, sest kirjandise on ühtlasi ka põlluministri ainuke sekkumise ja jahiasjanduse ajakirjaks.

Rääkides loodavast „Loodusjõprade Seltsist“ ja „Eesti Metsa“ üleandmisest mainitud sekkumisele kõdistab jelline asjaolu mis iga metsateenijate naerupaelu, sest pole imestada midagi, kui järgmises „Eesti Metsa“ numbris keegi tuleb välja uue mõttega ja „Eesti Metsa“ juba veel suuremale ajutatavale „Looduse, jahi, armastuse jne. jõprade sekkumise“ üle anda loovib.

Üldjoontes on „B. L.“ siiski mõtted liitmele pannud ja IX metsateenijate kongress peab neid paratamatult kaalumisele võtma, et veel Eesti metsateenijate ühingu sekkumisele oleksid jalgemad perspektiivid eesolevaks tööks.

J. Põpar.

Eesti metsateenijate ühingu keskjuhatusel märgukiri põlluministrile.

E. Metsateenijate Ühingu keskjuhatus esitas hiljuti põlluministrile järgmise märgukirja:

„Käesoleva aasta erakorralised ilmastikuolud on põllumajandusele tunduvalt suuri kahjusid sünnitanud. Eesti Metsateenijate Ühingu keskjuhatusel on kohtadel suurel arvul teateid saanud, mis tõendavad, et paljudel metsateenijatel nende palgajapidamine kas täielikult või osalt ikalduse läbi hävinenud on, seega neile suuri kahjusid sünnitades ja neid majanduslikult väljapääsmatult raskesse olukorda asetades.“

Nagu juuresolevast E. M. Ü. Röpina osakonna üldkoosoleku protokollist 27. juulil 1928. a. selgub, on sealsetel metsaametnikkudel palgamajapidamine käesoleval aastal suure vee järelduel pea täiesti ikaldanud, mis end seda vääsamini tunda annab, et juba möödunud aastal põua läbi ikaldanud põldude külimiseks suuremal osal ametnikkudel viljaseemet laenata tuli.

Eriti raskesse olukorda on asetatud metsavahid, kelle palgamaasaadused hävinenud, sest viimased, väikest rahalist palka (keskmiselt 20 krooni kuus) saades ei suuda end eelolevaks talveks tarvilise toidumoonaga varustada, rääkimata veel loomatoidust, et kindlustada nende ületalve pidamist.

Vabariigi valitsuse poolt 8. juunil 1923. a. vastuvõetud põllutöoministriumi ametnikkude palgalisade määruse § 3 näeb ette, et metsnikkudele ja metsavahtidele antakse maad kasutamiseks nende asukohtade juures vastava asunduse keskmise normaaltalu pooles suuruses, kuid mitte üle 15 hekt. Järelikult tuleb metsateenijatele antavale palgamaale kui vastava ametniku natuuras saadavale palgaosale vaadata ja et selle majapidamisest tekkinud kahjud mitte ametnikkude hooletuse tagajärjel, vaid neist mitteolenevail põhjusil on tekkinud, siis on ka kahjusaaajad metsaametnikud seks täiesti õigustatud, et neile tekkinud kahjud riigi poolt tasutaks.

Kuna käesoleval ajal põllutöoministriumi käesoleval aastal liigvee all kannatanud põllupidajate kahjude kindlakstegemine käsil on ja neile toetuse või pikaajalise laenu andmise küsimus kaalumisel, siis palub Eesti Metsateenijate Ühingu Keskjuhatus Teid, härra minister, põllupidajatele abiandmise mõistet ka metsateenijate peale laiendada, kes ühes oma perekondadega on tõesti väljapääsmatus seisukorras.

E. M. Ü. Keskjuhatus julgeb loota, et Teie, härra minister, käesolevasse küsimusse ka seekord heatahtlikult suhtute ja metsateenijate olukorra parandamiseks ning neile tekkinud kahjude tasumises oma mõjuvat kaasabi üles näitate.

Teie arvamist ja seisukohta metsateenijate raske olukorra parandamiseks palub E. M. Ü. Keskjuhatus lahkesti teatada.

Joh. Kuutopõld.

25 aastat metsateenistuses.

25-a. teenistuse juubelit pühitstes neil päevil rmw. wan. maamõõtja Joh. Kuutopõld. Tähtsa päema puhul termitasid faasteenijad lugupeetud juubilari ja andsid üle mälestuskingituse. Riigimets. wal. poolt on juubilarile 2 kuu palk autasufiks määratud.

Joh. Kuutopõld.

J. Kuutopõld on sündinud 1873. a. Harjumaal Nabala wallas. Maamõõdu-eksami sooritas 1902. a. Peterburis riigimaade wal. juures. 1892. — 1899. a. oli Nabalas kooliõpetaja abiks. 1899. — 1903. a. praktikandina Peterburi kubermangus Twerdowsoje kroonumetsstonnas. I. V. 1903. — 1908. a. maamõõtjats kroonumetsjade forralduse alal Peterburi ja Pihwa kubermangudes, wahapeal (1904. — 1905. a.) olles Twerdowsoje kroonumetsstonnas metsailema abiks. 23. IV 1908. — 8. VIII 1919. a. Mõhilewis ja Minstis kroonumetsjade metsaforralduse maamõõtjats,

3. XI 1919. a. kuni seniajani vahetpidamata E. w. riigimets. walitfuses maamõdtjana ametis.

Kui ametnik ja inimene on härra J. Kuutopõld wõitnud oma kaasteenijate seas täielise lugupidamise ja austuse.

J. D.

E. Pere.

25 aastat metsateenistuses.

25-a. teenistuse juubelit pühitfes neil päewil Kurista metskonna Karuhallitu wahtkonna metsawahht E. Pere.

Juubilar on sündinud 1880. a. Tartumaal Puurmani wallas mõisa renditalu pidaja pojana.

E. Pere.

1902. a. astus E. Pere Eustiwere mõisa selleaegse metsaülema O. Krause juure metsaasjandust õppima. Peale üheaastast õpiaega määrati E. Pere selleaegse mõisaomaniku Wahli poolt Karuhallitu wahht. metsawahhiks, ühtlasi usaldades ta seal asuwa fasaanitawatuse tema järelewalwe alla.

1906. — 1908. a. õppis E. Pere tunstlittu kodu-fasaanitawatust, juhataades peale seda kuni 1916. a. iseseiswalt fasaanitawatust, sealjuures aga ka metsawahhiametit edasi pidades. Seega on lugupeetud

juubilar kogu teenistusaja ühes ja samas wahtkonnas metsawahhina olnud ametis.

E. Pere on tuntud õiglase ja energilise metsamehena, kes wõitnud niihästi ülemuse kui ka teiste kaasteenijate lugupidamise. 1927. a. osutus E. Pere energilisemaks rööwliindude häwitajaks, omades rmm. poolt wäljapandud I auhinna.

J. D.

Loobu metskonnast.

29. juunil j. a. suri Otto Loos, wana-maid Loobu metsawahhte, 62 a. wanus. Kadumu oli tuntud kui kohusetruu teenija, kes terve oma elu pühendanud metsadele. Enne metsade riigistamist teenis alates 1895. a. Lagedi mõisa metsjades 2 a. ja Rihlemere mõisa metsjades 23 a. oma wiimajel elukohal. 1920. a. alates riigimetsateenistuses. Tänamu 1. mailt lahkus teenistusest haiguse tõttu.

O. Loos.

Loos on ustawalt teeninud kodumaad — olgu selle muld kergeks katteks wanale metsamehele tema wiimases puhkpeaigas!

E.

Orava metskonnast.

22. juulil j. a. pani Orava osakond toime propaganda-õidu kahtiva metsandikus wanade iganemud mändide alla, metja wastu huwi äratamiseks. Suwitawalt ja huumoriga kõneles metjaillem Joh. Raig meie metsapoliitikat enne ja nüüd. Kenasti kõlajad metjas 42-liikmelise kohaliku jegafoori laulud, mis küll juuremalt jaolt olid juba Tallinnas laulupidul kuulnud. Pajunafoori saatel oli jalateerutus tihedal liivajel pinnal mändide wahel. Mül riputas taewataat hea jopju wihma, aga õhtupoolel läks ilm kuivaks ja odawate pääsetähtede tõttu (ainult 35 senti) oli rahwast kainis rohkesti. Üldine pidu jissetulek ulatas üle 170 krooni. Sworda pidajid walgete käesidemetega metsateenijad ise ja lord oli eeskujuline.

Piduline.

6. metsateadlaste päewal Mfad. Metjafeltji poolt wäljakuulutatud auhinna teemid.

1. Kuitõrd on kunstlik metjakultiveerimine oma ulesandeid täitnud ja misjuguiseid tagajärgi võib loota loomulikust metjauendusest M metskonnas.

2. Kaitsemetsjad Eestis enne ja nüüd.

3. Wõõramaa puulükkide kaswutingimused M maakonnas.

4. Metjaillestõttamise ja wäljameo normid M metskonnas (tegeliku uurimuse põhjal).

5. Parwetusteed ja -tööd M weskonnas.

6. Meie saagimistõdstuise seisuford ja arenemiswõimalused tulewikus.

7. Riigimetsjad kui riigitulunduslik tegur Eestis.

Peale selle wabad teemid.

Muhinnatõde kohta makswad määrused:

1. Wäljakuulutatud kui ka wabadele teemidele wõiwad tõid esitada M. Metjafeltji liikmed ja ka wäljaspool seiswad isikud.

2. Tööd auhinna jaamiseks tulewad esitada M. Metjafeltji juhatusese mingi märgusõna all hiljemalt 1. jaan. 1929. a. Tõlle tuleb juure lihada finniises ümbrikus, mis sama märgusõna kannab, autori nimi ja aadress.

3. Muhinnatõde kohta nõutakse wähe-malt kolme asjatundja arwamist, kellest oleks üks M. Metjafeltji juhatuselt, üks ilikfooli õppejõududest ja üks metjateadlane wäljas-poolt ilikfooli õppejõudusid ja feltji juhatusi.

4. Muhinnad määrab kindlaks M. Metjafeltji juhatus, arwestades asjatundjate otjustega. Otsused antakse teada hiljemalt 1. apr. 1929. a.

5. Muhinnad on: 1 — 100 kr., 2 — 60 kr. ja 3. — 30 kr.

6. Muhinna määriliste tööde juure kuulwad ümbrikud awatakse ja nende autorite nimed kuulutatakse 7. Eesti metjateadlaste päewal ning awaldatakse „Eesti Metjas“. Muhinnata jäänud tööde juure kuulwad ümbrikud häwitatakse awamatult.

7. Muhinna määrilisi tõid võib M. Metjafeltis oma kulus lasta kriiffida: a) autori loal, või b) ilma loata, kui autori poolt tööd kriifis awaldataud pole iise aasta kestel.

8. Kõik esitatud käsitirjad jääwad feltji arhiivi.

9. Muhindade maksimine algab 2 nädalat pärast otsuse teatamist. Muhinnad, mis 1. juuliks 1929. a. wälja wõtmata, arwatakse fingituteks feltjile.

M. Metjafeltji juhatus.

Meetrifüsteemile ülemineku puhul

riiklises metjamajanduses, mis wastawa seaduse põhjal teatavasti teostub tulewa aasta 1. jaanuariks, käisid hiljuti kolm riigi metjade walitjuse esindajat, hr. hr. Erdell, Suurik ja nende ridade kirjutaja, Lätiis, et seal tuttouda ülemineku teostamise tehnilise küljega ning Läti kogemuste najal (Läti läks juba mõne aasta eest meetrifüsteemile üle) selgusele jõuda, milliseid eel-tõid üleminek wajab. Peatuti Strenči (Stafelni) metskonnas, kuhu meie esindajatele Riias oli wastu sõitnud departemangu metjatõd-stuse sektsiooni juh. hra Birnbaums. Tema ning kohaliku metjapealiku (birsemezjiniis) hra Lapin'i juhatusel tutvuti tarwiliku materjaliga ning wahpeel ka üldiselt Läti riigi metjamajapidamisega. Hiljem käidi täien-datwa informatsiooni saamiseks Riias met-fadepartemangus, ning saadi ka seal roh-kesti wäärtselkiku materjali. Ahilasi jõuti metfadepartemanguga kokkuleppele endise Li-iwi metjahoiu komitee arhiivi Eesti met-

fadesse puutuwa oja üleandmise asjas meie metsavalitsusele ning arhiivaalid saabuwad lähemal ajal Tallinna. Rääkimata arhiivoi metšaajaloolisest tääristusest, on riigimeisadewalitsuses arhiivaalide järele ka puhtpraktiline wõjadus, kuna neis leidub tarwilikke andmeid maareformi tagajärjel end. mõisnikudele tagajiantawa 1919. a. langi suuruse kohta.

Wahepeal on hra Knüpffer'i poolt kokku seatud meie meetrisüsteemis metša- ja metšamaterjalide hindamise tabelid ning on eratiifil müügil riigi metsavalitsuses ja riigi metšatööstuses.

B. E.

Meetrisüsteemilised puumassi tabelid.

Riigi metsades alates 1. jaan. 1929. a. maksmapandavate meetrisüsteemiliste puumassi tabelite ametliku väljaande järele on Eesti Metsaülemate Ühingu poolt ainuõiguse alusel trükitud ja müügiele lastud „Tabelid Eesti metša ja metšamaterjalide hindamiseks“, 39 leheküljel.

Tähendatud tabelite väljamüügihind on 1 kroon ning neid võib tükiviisi osta

riigimetsade valitsuses ja riigi metšatööstuses.

Isikutele, kes tabelleid suuremal arvul, kuid mitte alla 5 eks. edasimüügi otstarbel osta soovivad, saadab ühingu neid välja hinnaga à 85 senti eks., s. o. 15% alla väljamüügihinna — kusjuures saatekulud ühingu kanda jääwad. Tabeleid saadetakse välja ainult ettemaksetava raha eest.

Järelepärimistega tuleb pöörduda aadressil: Tallinn, Vismari 7, E. Metsaülemate ühingu.

Metsaülemate koosolek.

11. ja 12. novembril s. a. kavatsetakse riigimetsadewalitsuse juures pidada üleriiklik metšaülemate koosolek, millel ettenähtud riikliku metšamajapidamisega seotud küsimuste arutamine.

Siendus.

Artiklis „Eesti metsameeste koondused“ („Eesti Mets“ nr. 8 — 1928. a.) on juhtunud eksitav trükiwiga. Artikli kolmas lõige algab: „Hoopis alamal alusel...“ mille asemel palume lugeda: „Hoopis laiemal alusel...“

Poolametlikud teated.

Riigimetsade walitsuse ringkirjadest.

10. augustil 1928. a. — nr. 86/M. M. 14.

Käesolewaga teatab RMW, et Eesti Metšateenijate Ühingu Reffjuhatuse poolt 7. ja 8. oktoobril 1928. a. Tallinnasje kokku kutsutud IX ülemaaliselt metšateenijate kongressil on lubatud oja wõtata metšateenijatel, kes EMÜ. osakondade poolt kongressi jaadituteks walitud, ja metšaülematel, kui wiimaste ametikohuste täitmine ja jooksew tööd jeda wõimaldab ja neile koja peale ajekäitja jääb.

27. augustil 1928. a. — nr. E. I. 90/17.

Käesolewaga teatab riigimetsade walitsus, et kuna käesolewa aasta erakorraliste ilmastituse olude tõttu järeldada wõib, et päiklaid harilikult ajaks ei walari, tuleb päiklale korjamine riigimetsades kuni 15. oktoobrini j. a. ära teelata, selleks wastatawad hoolitustil awalikkudesje kohtadesse walija paunnes, ühtlasi ära tähendades, et feelust üle astujad R. M. E. § 145 põhjal wastutusele wõetakse.

6. septembril 1928. a. — nr. 93/M. M. 18.

Riigimetsade walitsus teeb härradele metšaülematele ülesandeks ajada metšameetrisüsteemiteenijate ajukohtade kaunistamiseks. Selleks tuleb koides metšakondades ajutada puukoolid, kust metšameeste ajukohtade juure saaks iluapuid, peamiselt kodumaa liike, nagu jaari, wõhtraid, pärnapuid jne. ning kuniasti hekkide jaoks. Taimi metšateenijate ajukohtade kaunistamiseks puukoollist anda taajuta.

Maakorralduse ja metšade peawalitsuse käffkirjadest.

26. juulil 1928. a. — nr. 47.

Wõrumaa Wana-Metsla metšakonna metšaülem Theodor Eckmann wastatawale teenistusest wabariigi walitsuse otsejega riigiteenistuse seaduse § 42 käffitamise juhtnõude § 1 p. „b“ alusel, arwoates 18. juulil 1928. a.

4. augustil 1928. a. — nr. 51.

Tartumaa Matskivi metskonna metsnik Paul Jänes kustusatakse põllutööministeeriumi maaforralduse ja metsade peavalituse ametnikkude nimelisele, tema surma puhul, arvates 25. juulil 1928. a.

9. augustil 1928. a. — nr. 53.

Harjumaa Volga metskonna metsaülema kohustetäitmise parandamiseks ajutiselt kuni uue metsaülema nimetaniseni abimeetsailema Hans Niela'seni peale, metsaülema päevas ja sõidurahaga fr. 35.— kuus, arvates 28. juulil 1928. a.

Värnumaa Karkji metskonna III järgu metsaülema aj. f. t. nimetatatse Moela metskonna abimeetsailem Eduard Oks, koosseisus ettenähtud palgaga, päevas ja sõidurahaga fr. 35.— kuus, arvates 16. juulil 1928. a.

Wõrumaa Wana-Üntsla metskonna asjaaja ja Oswald Kallop tagandatakse riigiteenistuse teaduse § 41 põhjal ajutiselt teenistuse kohuste täitmisele ühes palga edasimafemisega, arvates 1. aug. 1928. a.

18. augustil 1928. a. — nr. 55.

Värnumaa Drajõe metskonna metsaülema juure nimetatatse ajutiselt tööjooksu Glory Põlmet, kahets kuus, palgaga fr. 50.— kuus, arvates 4. aug. 1928. a.

Walgamaa Walga metskonna II järgu abimeetsailema aj. f. t. nimetatatse Jaan Järvi, koosseisus ettenähtud palgaga, päevas ja sõidurahaga fr. 22.— kuus, arvates 3. aug. 1928. a.

23. augustil 1928. a. — nr. 56.

Värnumaa Rõnnu metskonna II järgu metsniku aj. f. t. nimetatatse Harjumaa Ruumaru metskonna asjaajaja Leopold Thomson, koosseisus ettenähtud palgaga, päevas ja sõidurahaga fr. 5.— kuus, arvates 16. aug. 1928. a.

27. augustil 1928. a. — nr. 57.

Käufkirja 11. juulil 1928. a. nr. 42 osaliseks muuteks wabadatatakse Värnumaa Karkji metskonna metsailem Arnold Nockur wabariigi walituse otsusega 20. juunil 1928. a. riigiteenistuse

teaduse § 42 põhjal teenistusest, arvates 9. juulil 1928. a.

Wõrumaa Üntsla metskonna III järgu metsailemats nimetatatse Läänemaa Putkaste metskonna abimeetsailem Arnold Silb, koosseisus ettenähtud palgaga, päevas ja sõidurahaga fr. 35.— kuus, arvates 9. aug. 1928. a.

Käufkirja 11. juulil 1928. a. nr. 42 osaliseks muuteks loetakse Walgamaa abimeetsailem Waldemar Mafer Kärjina metskonna III järgu metsailema aj. f. t. nimetatatse, arvates 23. juulil 1928. a.

30. augustil 1928. a. — nr. 58.

Värnumaa Kolu metskonna II järgu metsniku aj. f. t. Julius Leibak nimetatatse II järgu metsnikuks, arvates 25. aug. 1928. a.

3. septembril 1928. a. — nr. 59.

Walituse allpool tähendatud II järgu metsnikud nimetatatse I järgu metsnikkudeks koosseisus ettenähtud palgaga, arvates 1. sept. 1928. a.:

1) Rabala metskonna metsnik Aleksander Lettens,

2) Kärjina metskonna metsnik Waldemar Põnt,

3) Walga metskonna metsnik Artur Spreng.

Wõrumaa Nooja metskonna II järgu asjaajaks nimetatatse Adine Leetberg, koosseisus ettenähtud palgaga, arvates 1. mail 1928. a.

5. septembril 1928. a. — nr. 60.

Tartumaa Kärevere metskonna II järgu metsniku aj. f. t. nimetatatse Franz Thomson, koosseisus ettenähtud palgaga, päevas ja sõidurahaga fr. 4.— kuus, arvates 15. aug. 1928. a.

Värnumaa Rõnnu metskonna asjaajaja Anna Saalman wabadatatakse oma palvel teenistusest, arvates 1. aug. 1928. a.

Värnumaa Rõnnu metskonna I järgu asjaajaja aj. f. t. nimetatatse Johannes Pärvi, koosseisus ettenähtud palgaga, arvates 1. aug. 1928. a.

Peterimaa Pejeri metsk. metsailema ajutise tööjõu Eduard Saagomägi teenistuse aega püendatatakse kolme kuu võrra, arvates 1. aug. 1928. a.

Kirjakaft.

Küsimused ja wastused.

Küsimus: Metsnikul on arwepidamine ja metjandisu ajutokaft olenedes on wastu wõtta niisama palju rahwast kui metjaillema kantseleis. Kuft peab saama ruumide kütte, walguetuse ja puhastuse kulud?

Metsnik.

Wastus: Maaf. ja metjade peawalitusele riigikogu poolt metsnikkude kantselei ruumide krediti pole lubatud.

Küsimus: Nagu kuulda, olewat hra Rei poolt tehud ettepanek, et metjameetnikkudele pensiooni määramise juures ka aeg, mis nemad erametjateenistuses olid, arwesse wõetata. Kas on sellest asjast midagi ligemalt kuulda?

Wana metjawaft.

Wastus: Riigikogu sotjiaalkomisjonis kütati erametjateenijatele pensiooni määramise küsimus tagasi, kuid wabariigi walitus lubab weel küsimust kaaluda.

Metsaõksjonid.

Enampakkumisel müüakse:

1) Rakveres, Rakvere vallamajas:

- a) 15. oktoobril 1928. a. kell 12.
Sorodenfo metsfonnaft 55,33 tiinu ja 486 üffikut puud 31 tüfis, hinnatud 18334,10 krooni.
Ludo metsfonnaft 47,94 tiinu 16 tüfis, hinnatud 6336.— krooni.
Ritwinõmme metsfonnaft 27 tiinu 12 tüfis, hinnatud 9409,57 fr.
- b) 16. oktoobril 1928. a. kell 12.
Sifatu metsfonnaft 85,54 tiinu 28 tüfis, hinnatud 14272,99 fr.
Sõhtwi metsfonnaft 53,95 tiinu 17 tüfis, hinnatud 9888,57 fr.
Kõhila metsfonnaft 69,04 tiinu 21 tüfis, hinnatud 14641,49 fr.
- c) 17. oktoobril 1928. a. kell 12.
Büssi metsfonnaft 80,57 tiinu 31 tüfis, hinnatud 25272,42 fr.
Bagari metsfonnaft 79,08 tiinu 19 tüfis, hinnatud 13813,88 fr.
- d) 18. oktoobril 1928. a. kell 12.
Soobu metsfonnaft 21,69 tiinu 18 tüfis, hinnatud 9068,81 fr.
Bada metsfonnaft 11,11 tiinu 11 tüfis, hinnatud 3639,17 fr.
- e) 19. oktoobril 1928. a. kell 12.
Baasvere metsfonnaft 57,76 tiinu 18 tüfis, hinnatud 4674,30 fr.
Rafe metsfonnaft 21,31 tiinu 9 tüfis, hinnatud 3822,71 fr.

2) Wiljandis, Uueturu tän. nr. 6 Sahiseltji kütide kodu ruumes:

- a) 15. oktoobril 1928. a. kell 12.
Mimla metsfonnaft 23,02 ha 40 tüfis, hinnatud 12873,73 fr.
Diju metsfonnaft 35,47 tiinu 47 tüfis, hinnatud 24744,27 fr.
- b) 16. oktoobril 1928. a. kell 12.
Kõpu metsfonnaft 123,77 ha ja 1027 üffikut puud 71 tüfis, hinnatud 82473,53 krooni.
- c) 17. oktoobril 1928. a. kell 12.
Wastemõisa metsfonnaft 53,13 tiinu 47 tüfis, hinnatud 34649,72 fr.
Eartwastu metsfonnaft 12,74 ha 13 tüfis, hinnatud 8667,75 fr.

3) Märjamaal, metajaülema kantseleis.

16. oktoobril 1928. a. kell 14.

Märjamaa metsfonnaft 15,50 tiinu 13 ff., hinnatud 6195,79 fr.

4) 19. okt. 1928. a. Rõõpa-Laashoonel metsajaülema kantseleis kell 12.

Bõltsamaa metsfonnaft 110,09 ha. 52 ff., hinnatud 45478,56 fr.

Riigimetsade walitfus.

Metsaoksjonid:

Enampakkumisel müüakse:

- 1) 9. oktoobril 1928. a. Kärđlas, Kärđla metsaülema kantseleis kell 12.
 - a) **Kärđla** metskonnast 67,60 ha ja 733 üksikut puud 44 tükis, hinnatud 15893,57 krooni.
- 2) 10. oktoobril 1928. a. Kärđlas, Kärđla metsaülema kantseleis kell 12.
 - a) **Putkaste** metskonnast 117,22 ha 79 tükis, hinnatud 23685,95 krooni,
- 3) 9. oktoobril 1928. a. Kuresaares, Kuresaare metsaülema kantseleis kell 10.
 - a) **Kuresaare** metskonnast 18,37 tiinu 27 tükis, hinnatud 5151,65 krooni
 - b) **Karjalasma** metskonnast 10,17 ha, 29 tükis, hinnatud 4423,47 krooni
 - c) **Kangroselja** metskonnast 4,44 tiinu, 13 tükis, hinnatud 1425,55 krooni.
- 4) Võrus, Kandle seltsi ruumes kell 12:
 - a) 10. oktoobril 1928. a.:

Orava metskonnast 8,58 tiinu, 10 tükis, hinnatud 7220,22 krooni.

Räpina metskonnast 25,02 tiinu 31 tükis, hinnatud 17334,22 krooni.
 - b) 11. oktoobril 1928. a.:

Antsla metskonnast 20,86 tiinu, 8 tükis, hinnatud 9797,87 krooni.

Erastvere metskonnast 31,58 ha. 21 tükis, hinnatud 22219,48 krooni.

Võru metskonnast 8,84 tiinu, 22 tükis, hinnatud 5528,85 krooni.
 - c) 12. oktoobril 1928. a.

Vastseliina metskonnast 21,61 tiinu 20 tükis, hinnatud 8221,36 krooni.

Veriora metskonnast 6,36 tiinu 12 tükis, hinnatud 4186,61 krooni.

Roosa metskonnast 18,25 ha. ja 802 üksikut puud 26 tükis, hinnatud 23393,24 krooni.

Riigimetsade valitsus.

Antakse rendile

avalikul suusõnalisel enampakkumisel järgmised kalapüügi õigused:

Tartumaal:

24. septembril 1928. a. kell 10 Jõgeva ringkonna riigimaade valitseja kantseleis, Kuriste asunduses, „Sinijärve“ riigile kuuluv kalapüügi õigus 12 a. peale. Algent 20 krooni aastas.

24. septembril 1928. a. kell 10 Kambja ringkonna riigimaade valitseja kantseleis, V.-Kambja asunduses, Sipe (Küti) järve

Lähemaid teateid annavad vastavad ringkonna riigimaade valitsejad ja riigimaade valitsus Tallinnas, Vismari uul. nr. 7.

riigile kuuluv kalapüügi õigus 12 a. peale. Algent 10 krooni.

24. septembril 1928. a. kell 10 Mäksa ringkonna riigimaade valitseja kantseleis, Mäksa asunduses, Emajõe, Luunja ja Kaagvere osade Kabina piirist Sarakuste piirini, riigile kuuluv kalapüügi õigus 6 aasta peale. Algent 76 krooni.

Antakse rendile

liisu teel 99 a. peale alljärgnevad ehituskrundid:

Harjumaal:

29. septembril 1928. a. kell 11 Kiiu valdamsjas, Kuusalu aleviku (Kuusalu kirikumõisa maast planeeritud) ehituskrundid nr. nr. 30—32, 34—40, 42, 43 ja 45—51, mille suurus 4000—7200 ruutmeetrit, aastarendiga 2,30—6,50 kr. Sooviavaldused esitada Kodasoo ringkonna valitsejale, Kodasoo asundus, Raasiku kaudu.

Võrumaal:

24. septembril 1928. a. kell 10 Antsla ringkonna riigimaade valitseja kantseleis, Uue-Antsla as., Sulbi aleviku ehituskrunt nr. 28. Krundi suurus 6100 m², aastarent 5 krooni 50 senti.

Viljandimaal:

25. septembril 1928. a. kell 12 Põltsamaa ringkonna riigimaade valitseja kantseleis, Põltsamaal, Võisiku v. Rõika vabriku juures asuv ehituskrunt. Krundi suurus 0,26 tiinu, aastarent 5 krooni. Krundi saaja on kohustatud rendilepingu sõlmimisel ära ostma krundil asuvad end. kõrtsi varemed, mille hind 40 krooni.

Järvemaal:

25. septembril 1928. a. kell 10 Aegviidu metskonna metsaülema kantseleis, Uueveskil, Aegviidu raudteejaama juures asuvad ehituskrundid nr. nr. 42, 43 ja 48. Kruntide suurus 2686—2913 m², aastarent 4,70—4,80 krooni.

Ehituskruntide loosimisest võivad osa võtta perekondadega maata kodanikud, kellel väljaantavate kruntide läheduses püsiv teenistukoht või kellest senise tegevuse või õpitud ameti järgi võib arvata, et ümbruskonnas teenistust leiavad ja kohapealsetes elutingimustes suudavad ära elada.

Loosimisest osa võtta soovijatel tuleb esitada kuni loosimise eelpäeva kella 15 soovivaaldus vastavale ringkonna riigimaade valitsejale, juure lisades vallavalitsuse või politsei poolt välja antud tunnistuse krundi soovija elukutse, praeguse tegevuse, perekonna ja varandusliku seisuga üle. Avaldus olgu varustatud tempelmaksuga 50 senti suuruses. Peale selle iga lisa pealt 10 senti.

Lähemaid teateid saab vastavalt ringkonna riigimaade valitsejalt ja riigimaade valitsuselt Tallinnas, Vismari uul. nr. 7.

Maakorralduse ja metsade peavalitsus.

Tahate teie oma raha paigutada
kindlasse kohta, siis ostke

LUTHERI MÕOBLIT

Meie mõõbli ostmine ei ole mitte kulu,
vaid sisseseadesse paigutatud kapi-
tal, sest teie ei omanda mitte hooaja
artikleid, vaid asju, mida teie oma
eluaeg tarvitate ja mis teile kestvalt
rõõmu valmistavad. Maitserikkalt ja
mugavalt sisseseatud kodu on kul-
tuurilise edu tunnusmärk. Meie mõõ-
bel erineb kõrgeväärtusliku töö ja
— materjali headuse poolest. —

A.-S. A. M. LUTHER

Müügikoht Tallinnas:

Vana Posti tän. 9,

kõnetraat 6-16.

Tartus: E. V. Jürgensi äri, Vana tän. 17,

kõnetraat 7-88.

Valgas: P. Saretoki äri, Kesk tän. 15.